

LIETUVA, IŠEIVIJA, AMERIKA Pažadai, Įsipareigojimas, Viltis

Antanas Butkus

Grįžkim kiek atgal. Didžioji Amerikos spauda plačiai rašė apie M. Gorbačiovo susitikimą su Rusijos prezidentu B. Jelcinu ir su kitais Sovietų Sąjungoje esančių respublikų vadovais. New York Times, kaip paprastai, labai užjautė Gorbačiovą ir buvo tuo klausimu paskyręs vedamąjį. Jame tarp kitko buvo rašoma, kad Gorbačiovas ir Jelcinas atidėjo savo asmeninius skirtumus ir pasižadėjo dirbti, kad Sovietų sąjunga būtų išgelbėta nuo politinio ir ekonominio susinaikinimo. Tas jų susitarimas yra pirmas viltį nešantis ženklas, kad radikali reforma gali būti atgaivinta ir kietosios linijos diktatūra išvengta. Taigi Amerika turi visapusiškai ją paremti – rašė NY Times.

Kaip žinome, praėjusią vasarą Gorbačiovas atsisakė ekonominės reformos, pašalindamas tos reformos šalininkus ir įvesdamas dešiniojo (kietojo) sparno valdžią. Tačiau ta dešiniojo sparno ekonominė politika tuoj subankrotavo, nes ji neatgaivino ekonomijos, terorizavo nepriklausomybės siekiančius judėjimus Baltijos valstybėse, kurie sukėlė didelį nepasitenkinimą ir vedė į ekonominį nuosmukį. Tuo metu Jelcinas pasitraukė iš partijos ir pasidarė labai populiarus rusų tautoje. Tačiau ir jis vienas negali praveisti labai reikalingų drąsios reformų, užtat buvo priverstas susitarti su Gorbačiovu.

Tas jų susitarimas atnešė ir mums mažą vilties kibirkštį

tėlę – Gorbačiovo pripažinimą, kad atsiskirti norinčios valstybės galės tai padaryti, nors tas atsiskyrimas joms "labai brangiai kainuos" (Kainos už laisvę lietuviai ir kiti pabaltiečiai nesibijo, ypač, kad Sovietų valdžioje jie visą laiką buvo labai skriaudžiami ir išnaudojami ne tik politiniai, bet ir ekonominiai)

Mums tik labai stebina ir liūdina, kad Amerikos vyriausybė taip lengvai Gorbačioviui atleidžia ir juo vis dar labai pasitiki, kai pastarasis jokių ankstyvesnių įsipareigojimų nepildė. Mums ypatingai skaudu, kad ir pati JAV vyriausybė nevykdė prieš 50 metų duoto iškilmingo pažado nepripažinti Stalino – Hitlerio pakto išdavos-Baltijos valstybių okupacijos.

Ameriką visas pasaulis laikė laisvės siekiančių tautų čempijone. Nejaugi dabartinė jos vyriausybė taip lengvabūdiškai tokio kilnaus vardo atsisako? Mes nenorime tuo tikėti, bet deja, kasdienybė mus verčia tai daryti ir visom išgalėm prieš JAV politiką Lietuvos ir kitų Sovietų pavergtų valstybių atžvilgiu protestuoti.

Ar mes tai darome ir ar darome efektingai, išnaudojami visas galimybes? Deja, ne! Mes išeivijoje, ypatingai Jungtinėse Amerikos Valstybėse, galėtume žymiai daugiau padaryti, jeigu veiktume vieningai ir iš anksto tiems veiksams pasiruoštume, juos suderintume tarpusavyje, ir drauge su kitais pabaltiečiais. Idealu būtų, jeigu veiklon pritrauk-

"Tankas atskyrė mane nuo Loretos, Aš ją šaukiau, bet po to aš atsimenu, kad mane nešė nuo kalno žemyn... Praėjo dvi savaitės. Tada Loreta susižinojo apie draugės Loretos mirtį, užmuštą to paties tanko... Aš netikėjau, kad jie puls, niekas netikėjo, kad jie šaudys... Nuotraukojė Loretos, užmuštos tanko, gėlėm ir kopytėle atžymėta vieta.

Ištrauka iš James Sykes (Šūkio) straipsnio – Tą dieną sovietų tankai dominavo (Dirva, balandžio 17 d. 7 psl).

tume ir kitas tautines mažumas bei mums palankius amerikiečius. Bet mes dar ir dabar nepasidaliname "valdžia", vis norime būti vyriausiais veiksniais, norime daugiau sau naudoti, o (Nukelta į 2 psl.)

KRUVINASIS SEKMADIENIS

Kazimieras Zalensas

Kruvinasis Sekmadienis, kuriame buvo nužudyta 14 ginsų TV – spaudos rūmus ir parlamentą, jau įėjo į mūsų laisvės kovų istoriją.

Dabar Lietuvoje vėl sunkios dienos dėl sovietų kariuomenės švaistymosi po didžiuosius Lietuvos miestus ir krašto pasienius. O ypač, kad Lietuvoje esantis, Kremliaus atsiųstas patikėtinis – generalinis prokuroras, kurį lietuviai ignoruoja, nes turi Lietuvos vyriausybės paskirtą savo generalinį prokurorą, lyg tyčia, dabar paskelbė, jog kruvinąjį sekmadienį suorganizavo patys lietuviai. Patys šaudė nuo stogų, patys juos ir išžudė.

Apie kruvinąjį sekmadienį esame gavę prityrusio laikraštinių ir redaktoriaus Kazimiero Zalenso prisiminimus. Juos šiandien ir pradėdame spaudinti. Jie eis per tris Dirvos numerius. Redakcija.

Gyvenimo saulėlydyje tapau pusiau kurčiu. Aukštaičiai sakyti – apykurčiu. Bet, prie ko tik, žmogus, ne pripranti? – Apsipratau ir su savo netikėta nelaimė – kurtumu. Tiesa, pradėjau vengti žmonių, vis rečiau besusitinku net su senais draugais. Negaliu apsiprasti tikrai su košmariškais vaizdiniais, kurie nesiliauja kankinę kas naktį. – "Tankai!" – sušunkų pašokdamas iš lovos ir puldamas prie lango. Matau gatvę tuščią. Tik retkarčiais pralekia taksi. Iš kur gi tas baisus gaudesys, kaip tik prikėlęs mane iš patalo? "O gal jie šturmo Aukščiausios Tarybos rūmus?" – įsijungiu radiją. Nepriklausomos Lietuvos radijas gyvas, budis, transliuoja lietuvių (Nukelta į 7 psl.)

Kruvinąjį Sekmadienio tankai, kurie Vilniuje, iš Konarskio gatvės pusės atlėkė traukė parlamento gynėjus

Girdėta iš Vilniaus

Balys Gaidžiūnas

• **PENKIOLIKOS TŪKSTANČIŲ LIETUVIŲ**, Lietuvos kardinolui Vincentui Sladkevičiui, vyskupams ir kunigams dalyvaujant, Lomžoje birželio 5 d. įvyko iškilmingos pamaldos, jas laikant Popiežiui Jonui Pauliui II. Prie altoriaus buvo Vatikano, Lietuvos ir Lenkijos vėliavos.

Popiežius, kaip ir visada, daug dėmesio rodė lietuviams ir priminė, lietuvių kalba kalbėdamas pamoksle, kad gal greit galės aplankyti Lietuvą ir jos garsias šventoves.

Didelį dėmesį lietuviams rodė ir į Lomžą suvažinęvę tūkstančiai lenkų.

• **Į LIETUVOJE VYKUSĮ** Septintąjį mokslo ir kūrybos simpoziumą iš kitų kraštų buvo nuvykę 134 atstovai, jų tarpe šimtinė iš JAV. Labai aktyviai dalyvavo pačios Lietuvos mokslo ir kūrybos žmonės. Buvo perskaityta virš 1000 įvairių pranešimų.

Kitas – Aštuntasis mokslo ir kūrybos simpoziumas vyks JAV.

• **LIETUVOJE, TARP AUKŠČIAUSIOS TARYBOS NARIŲ IR JŲ RĖMĖJŲ**, pastaruoju metu įtampa žymiai padidėjusi. Ateities Forumo simpatikams ir remėjams susirinkus Šiauliuose, vasaros stadione, sprogo dvi bombos ir sužalojo vieną moteriškę. O Kauno mitinge, ateities forumiečiai buvo apmėtyti kiaušiniiais. Toji įtampa, kada ir taip daug bėdų su sovietiniais sauvaliavimais, vyksta visiškai ne laiku ir nieko gero nežada ateičiai.

• **DAR KARTĄ PATVIRTINTA**, kad Lietuvoje, nėra natūraliai kilusios jokios Vilniaus krašto problemos. Ją, terorizuo dami Lietuvą, kelia Sovietų Sąjungos ir Vilniaus srities komunistų vadai. Jie užsimoję tą sritį prijungti prie Sovietijos. Paskutiniam jų suvažiavimo, tie tariamieji lenkai, suvažiavimą vedė rusų kalba, nes dauguma lenkiškai negalėjo susikalbėti.

• **TREČIAS POLITINIŲ KALINIŲ IR TREMTINIŲ** suvažiavimas vyko Vilniuje, gegužės mėn. pradžioje. Griežtai pasisakyta prieš LKP ir nekomunistinių organizacijų išpuolius prieš Lietuvos nepriklausomybę, Parlamentą ir Vyriausybę. Jų vardu taip pasisakyta: "Tai ne opozicionieriai, tai okupantai, ir jų kolaborantai, besidangstą tautos vienybės ir teisingumo šokiais".

• **POLITINIŲ KALINIŲ IR TREMTINIŲ** sąjungos darbą apžvelgė sąjungos pirmininkas Balys Gajauskas, finansus Liudas Bumbulis, revizijos komisijos pirmininkė Antanina Garmutė, istorijos grupės koordinatore Dalia Kuodytė, "Tremtinio" laikraščio ir atsiminimų leidybos redaktorė Vanda Poderytė, apie naują ekspediciją palaikams iš Sibiro parvežti Vytautas Putna.

• **VYSKUPO MOTIEJAUS VALANČIAUS** gimtinėje – Nasrėnuose (Kretingos rajone) 1969 metais buvo įkurtas nedidelis muziejus. Jame jau lankėsi 150 tūkstančių lankytojų. O šį mėnesį ten įvyko vysk. Motiejaus Valančiaus 190-ųjų metų gimimo minėjimas. Metai bėga, o vyskupo M. Valančiaus garbė didėja. Didėja ne tik žemaičiuose, bet ir visoje lietuvių tautoje.

• **DIENRAŠTIS "LIETUVOS AIDAS"**, gegužės 15 d. paskelbė Lietuvos Aukščiausiosios Tarybos atstovų frakcijas ir jose esančius narius. Mūsų skaitytojų dėmesiui tą frakcijomis pasiskirstymą ir jose esančius narius, šiame puslapyje ir spausdiname. Dažnai, kada rašoma apie vieną ar kitą atstovą, klausinėjama kokiai grupei jis priklauso. Turint po ranka sąrašą, atpuls klausinėjimas.

Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos pirmininkas susitiko su Chicago lietuvių visuomene Maria High School salėje. Nuotraukoje, JAV LB krašto valdybos suorganizuoto susitikimo prezidentas: iš k. Lietuvos generalinis konsulas Chicagoje Vaclovas Kleiza, Gražina Landsbergienė, Vytautas Landsbergis, JAV LB Krašto valdybos pirm. dr. Antanas Razma, VLIKo tarybos pirm. prof. Feliksas Palubinskas, ALTos pirm. Grožvydas Lazauskas.

TAUTŲ KULTŪRINIAI REIKALAI KROKUVOJE

Europos Saugumo ir Bendradarbiavimo Konferencija (Helsinkio akto) kultūriniais tautų reikalais įvyko 1991 m. 5/28-6/7 d., Krokuvoje, Lenkijoje. Lietuvos interesus atstovavo Lietuvos švietimo ministras Darius Kuolys (dvi dienas), informacinio biuro atstovas Varšuvoje Edvardas Borisas bei VLIKo atstovai dr. K. Bobelis ir J. Bobelis.

Atstovai iš Lietuvos dalyvavo kaip Lenkijos delegacijos svečiai. Dr. K. Bobelis ir J. Bobelis dalyvavo kaip NGO delegatai Lietuvos reikalams. Šeiminingai lenkai maloniai priėmė lietuvius. Lenkijos ministras pirmininkas Jan K. Bieleckis išreiškė protestą dėl grubios Sovietų kultūros ministro N. Gubenko kalbos smerkiančios tarp kitų įvykių Sovietų Sąjungoje ir Lietuvos laisvės siekimą. VLIKAS įteikė konferencijai atitinkamą pareiškimą.

Konferencijos metu įvyko keletas įvairių tautybių kultūrinių pasirodymų, tarp kurių Vilniaus Akademiniis Dramos teatras, vadovaujamas režisieriaus Jono Vaitkaus, parodė spektaklius – J. Sobolio "Getą" ir A. Mickevičiaus "Vėlines". Abudu vaidinimai buvo profesionaliai atlikti ir šiltai priimti. 1991 m. gegužės 5 d. įvyko Giedrės Kaukaitės dainų recitalis. Jai akompanavo Gražina Ručytė – Landsbergienė. Taip pat dalyvavo smuikininkas Raimundas Katilius.

Uždaromoje sesijoje kalbėjo JAV viceprezidentas Dan Quayle. Vilniaus Akademinių teatro grupė 1991 m. gegužės 5 d. Krokuvoje surengė įspūdingą demonstraciją prie Sovietų Sąjungos konsulato ir Forum viešbučio, kurią plačiai rodė Lenkijos televizija. Demonstracijos metu buvo perskaitytas protestas prieš Sovietų Sąjungos kultūros ministro N. Gubenko pareiškimą dėl įvykių Lietuvoje. Demonstracija buvo baigta Lietuvos himnu. VLIKo atstovai dr. K. Bobelis ir J. Bobelis aktyviai dalyvavo demonstracijoje.

1991 m. gegužės 5 d., 8 val. ryto, Lamžoje, popiežius Jonas Paulius II šv. Mišių metu kalbėjo lietuviškai. Labai gražų, tautiniai patriotinį, žodį tarė kardinolas Vincentas Sladkevičius. Tarp dalyvių matėsi vysk. A. Deksnys, vysk. A. Vaičius, prel. L. Tulaba, ir kt. Didžiulė dalyvių minia po šv. Mišių sugiedojo giesmę Marija, Marija ir Lietuvos himną. Šį įvykį buvo galima stebėti per Lenkijos televiziją. (ELTA)

LIETUVA, AMERIKA

(Atkelta iš 1 psl.)

ne Lietuvos reikalui daugiau padėti.

Visai kita padėtis yra Lietuvoje. Tiesa, ir ten ypač pastaruoju metu, neapsieinama be diskusijų ar ginčų. Tačiau ten ginčijamasi dėl konkrečių dalykų, ar veiklos metodų. Mes labai gerai žinome, kokiose sąlygose jie gyvena pusę šimto metų. Jie nenutautėjo, nors mes čia į juos žiūrėjome su nepasitikėjimu net visai pravardžiavome.

Mus nustebino, visos tautos greitas prisikėlimas. Jie per labai trumpą laiką, ir grynai savo jėgom, atkūrė Lietuvos nepriklausomybę, nors dar DE FACTO pripažinimo mes iš Sovietų, nei iš JAV vyriausybės dar negavom. Tačiau neformalų pripažinimą jau mes turime iš daugelio Vakarų Europos valstybių, o JAV iš gėdos raudonuodama to pripažinimo neduoda, nes labai bijo pakenkti Gorbačioviui.

Nejaugi mūsų seserys ir broliai Lietuvoje dar kartą turės savo krūtinėmis atremti barbariškus užgrobusius. Neabejojame, kad jie tam pasiruošę. Tačiau kiek reikės aukų, kol pasaulio sąžinė visiškai atbus? Negi nori, kad Lietuva, įstumta į sovietinę vergiją ir praradusi beveik trečdalį gyventojų, dar tiek vėl prarastų belaudama nevykdomų pažadų?

Ką reikia daryti, kada be veik dasdien girdime apie pasienio sargybų punktų ir muitinių nusisibūvimą, viešą terorą. Negi, gražiuoju ar piktuoju jie nebus sudrausti? Negi ir šiuo atveju, kada vėl ruošiamasi deryboms, kada Gorbačiova kviečia į Londoną, į būsimų didžiųjų ir turtingųjų valstybių pasitarimą, jam nebus pasakyta sudrausminti savo karinius dalinius ir palikti Baltijos kraštus ramybėje.

Jei to nebus padaryta, mums reikia, gerai pasiruošus, jau galvoti apie būsimus didžiuosius rinkimus ir Lietuvai ieškoti aiškos pagalbos.

Aukščiausiosios Tarybos deputatų frakcijos

Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas š.m. gegužės 8 d. įregistravo šias deputatų frakcijas:

Sąjūdžio Centro frakcija

L. Apšega
M. Arlauskas
G. Ilgūnas
V. Andriukaitis
E. Bičkauskas
S. Kašauskas
S. Rudys
E. Petrovas
P. Vaitiekūnas
J. Prapiestis
A. Sakalas
R. Gudaitis
R. Ozolas
V. Plečkaitis
M. Gerdaitytė
A. Januška
J. Jurgelis
Č. Kudaba
N. Medvedevas
A. V. Ulba
A. Žalys

Jungtinė Sąjūdžio frakcija

P. Aksomaitis
L. Andrikiene
I. Andrukaitienė
R. Astrauskas
N. Ambrazaitytė
J. Beinortas
V. Čepaitis
A. Degutis
R. Hofertienė
G. Iešmantas
E. Jarašiūnas
Z. Juknevičius
R. Gajauskaitė
B. Gajauskas
P. Giniotas
J. Karvelis
E. Klumbys
J. Liaučius
S. Malkevičius
A. Miškinis

A. Norvilas

B. Nedzinskienė
V. Povilionis
V. Puplauskas
S. Pečeliūnas
A. Račas
L. Simutis
Z. Šličkytė
G. Šerkšnys
A. Taurantas
P. Tupikas
B. Valionytė
Z. Vaišvila
G. Vagnorius
Tautininkų frakcija
A. Ambrazevičius
K. Grinius
K. Inta
V. Kolesnikovas
J. Mačys
L. Milčius
R. Paulauskas

R. Rastauskienė

A. Sėjūnas
M. Treinys
P. Varanauskas
V. Žiemelis
Septintoji frakcija
J. Dringelis
E. Gentvilas
E. Grakauskas
V. Jarmolenko
V. Kačinskis
S. Kropas
B. Kuzmickas
N. Oželytė
V. Paliūnas
K. Saja
S. Šaltenis
A. Šimėnas
J. Šimėnas
E. Zingeris
Kairiųjų frakcija
A. Brazauskas
V. Beriozovas
B. Genzelis
Č. Jursėnas

J. Minkevičius
J. V. Paleckis
J. Pangonis
P. Papovas
A. Ražauskas
K. Rimkus
R. Rudzys
B. Rupeika
M. Stakvilevičius
V. Šadrėika

Liberalų frakcija

K. Glaveckas
V. Kvietauskas
A. Kumža
K. A. Leščinskis
B. Lubys
D. Morkūnas
V. Pikturna
J. Tamulis
R. Valatka
E. Vilkas

Deputatai, neįeinantys į frakcijas

A. Abišala
S. Akanovičius
K. Antanavičius
Z. Balcevičius
V. Baldišis

A. Butkevičius
M. Čobotas
A. Endriukaitis
L. Jankelevičius
V. Jasukaitytė
A. Karoblis
V. Katkus
V. Landsbergis
K. Lapinskas
M. Laurinkus
R. Maceikianec
K. Motieka
Č. Okinčic
A. Patackas
S. Peško
S. Pirožkov
P. Poškus
K. Prunskienė
G. Ramonas
L. N. Rasimavičius
L. S. Razma
L. Sabutis
A. Sgudargas
Č. V. Stankevičius
V. Suboč
R. Survila
L. Šepetys
V. Šved
V. Terleckas
E. Tomaševičius
K. Uoka

TAUTINĖS MINTIES LIETUVIŲ LAIKRAŠTIS

DIRVATEL. (216) 531-8150
FAX. 216 531-8428P.O. BOX 19191 CLEVELAND, OHIO 44119 - 0191
19807 CHEROKEE AVENUE • CLEVELAND, OHIO • 44119

THE LITHUANIAN NATIONAL NEWSPAPER

EDITOR: BALYS GAIDŽIŪNAS
DIRVA (USPS 157580)Postmaster: Send address changes to DIRVA
19807 Cherokee Ave. Cleveland, OH. 44119-0191

Second-class postage paid at Cleveland, Ohio • Published Weekly by American Lithuanian Press & Radio Assn. VILTIS, INC. • Subscription per year \$25.00 • Single copy 60 cents. • Prenumerata metams \$25.00, pusui metų \$15.00 • Atskrido numerio kaina 60 centų • Straipsniai pasirašyti pavarde ar inicialais nebūtina išreikšti redakcijos nuomonę • Nespausdinami straipsniai grąžinami tik autoriams prašant. • Už skelbimų turinį ir kalbą redakcija neatsako.

PRADEDAM KALBĄ APIE
BENDRADARBIŲ FONDO
REIKALINGUMĄ

Jau praėję keturi mėnesiai. O buvau pasižadėjęs suredaguoti tris – keturis Dirvos numerius, įvesti į redaktorių reikalus kokią naują kandidatą ir po to Dirvoje rodytis tik kviečiant ar būtinam reikalui esant. O, kaip matot, išėjo kitaip. Ir dar nežinau, kada Vilties Draugijos valdyba man atidarys žalias šviesas į namus, į užmestus savus darbus, kuriuos žadėjau paskubinti. Kažin kaip mums visiems, kurie ir ne labai norėdami matom vakaro šešėlius, vis pritrūksta laiko užbaigti darbus, kurių anksčiau net neįpusėjom.

Atėjus į Dirvą ir gerai pavarčius jau anksčiau atspausčius puslapius, labai parūpo, jau net į monatiškumą įėjusį turinį įvairinti. O kaip jį kitaip įvairinsi be prisitraukimo naujų bendradarbių, ypač iš mokslo ir įvairių kūrybos šakų, iš pajėgių laisvėjančios Lietuvos, komunistinių doktrinų nesužalotų, kaip vienas kalbėtojas, net užkimdamas sakė, "gerai raštingų tėvynainių".

Jeį gerai stebite, tokių naujų vardų Dirvos puslapiuose jau atsiranda. Ir atsirada daugiau, nes kaip besiteisinsi, mes, toli gyvendami, daug Lietuvos reikalų dar taip nesuprantame, kaip reikėtų suprasti. Per 50 metų ten viskas taip sujaukta, kad reikia nepaprastai daug išmintingų protų ir darbščių rankų viską atpauoti. O jei taip yra, kaip dabar madingi kalbėtojai nuolat priemen, kad esam viena tauta, tat ir turim viskuo broliškai dalytis, ir tą tautą visaip stiprinti. Viena ranka, ko jiems reikia – duokime, o kita ranka, ko neturime – iš jų pasiimkime.

Ilgokai stebėję Lietuvoj vykstančius trūkčiojimus pirmyn ir atgal, visi jaučiame, kaip ten palengva, per skausmus, bet vistiek prasi-veržia laisvės šviesos spinduliai. Mūsų pareiga tuos

spindulius kelti aukšty, nors kas savaite, ten ir čia, į kapus išlydim žemės kelionėje pavargusius vyresniuosius. Prisipažinkim, kad tada reikia skubėti ir išlydėtojo vieton surasti pakaitalą.

Skubame ir mes. Jei pakaitalo nesurandam čia, jų reikia ieškoti tėvynėje. Jų ten, kad ir persekiojant, daugiau priaugo.

Gerinant Dirvos turinį mūsų akys pirmiausia ir krypta į ten. Ir kai apie tai parašiau Dirvoje, reakcija buvo įvairuojanti. Redakcijoje guli didelis aplankas laišku, kurie mūsų pastangas remia – nori naujų temų, nori naujų vardų. Nori kiek kitokios Dirvos. Tai pilnai suprantama. Kuris iš mūsų, jei kas naujo siūloma, praeis pro šali užmerktois akimis.

Bet iš senųjų, ilgamečių gerų bendradarbių būta ir kiek kitokios reakcijos. Vieną dieną šaukia telefonu:

– Tai jau mus, nors ir netiesioginiai, beveik paleidžiat į atsargą. Sumanėt mūsų vietą užpildyti naujais, gerais bendradarbiais. (Tą žodį "gerais", kiek pratęsiant pasako, kad žinočiau apie ką sukasi reikalas).

Aiškinomės gal kokias penkias minutes. Kalbėjau nors ir neįgaliotas, visų Dirvos skaitytojų vardu. Kalbėjau, kad nieko nenorim nustumti, nieko nenorim atleisti, o priešingai, labiau susicementuoti, daugiau intelektualinio kraujo į Dirvą įsileisti, norim atjaunėti, kiek tik šiose sąlygose galima.

Ir džiaugiuos, kad mūsų pasikalbėjimas labai taikiai pasibaigė. Kurį laiką mane puolęs net pasiūlė kelias pavardes, kuriuos ateityje, kaip bendradarbius, norėtų Dirvos puslapiuose matyti. Ir dar labiau džiaugiaus, kad du iš jų buvo Lietuvoje besireiškia jauni rašytojai.

Būčiau dėkingas, jei ir kiti, kuriems rūpi Dirvos turinio įvairinimas ir tuo pačiu gerinamas, mums para-

POBŪVIS CHICAGOS
TAUTINIUOSE NAMUOSE

Šeštadienį, gegužės 25-tą vakarą į Chicagos Tautinius Namus susirinko gražūs būrys chicagiečių, o ir iš kitur į Muzikos Šventę suvažiavusių tautininkų bei jų svečių vakarienei ir pabendravimui. Ši gražų pobūvį vykusiai suorganizavo darbščioji Matilda Marcinkienė, visuomet smarkiai įsijungusi į Chicagos lietuvių veiklą, o šiuo metu užimanti net tris pirmininkavimo pozicijas: Chicagos Tautinių Namų, ALTO bet Tautinės S-gos Chicagos skyrių nepailstanti pirmininkė.

Sočiai ir skaniai vaišiniami svečiai su malonumu išklaušė visos eilės garbingų vakaro svečių, tarusių į juos žodį. Jono Jurkūno pristatyti kalbėjo: VLIKo pirmininkas dr. Kazys Bobelis, Amerikos Lietuvių Tautinės S-gos pirmininkas dr. Povi-

las Švarcas, buvęs ilgametis ALT S-gos pirm. dr. Leonas Kriaučeliūnas, veikėjas Jonas Daugėla.

Dr. K. Bobelis pristatė pasauliniai pagarsėjusį širdies ligų specialistą – išradėją dr. Eugenijų Gedgaudą ir ponį iš Mineapolis. Paskutinis kalbėjo svečias iš Lietuvos, Vilniaus operos ir baleto vyriausias režisierius Eligijus Domarkas, kursai pajuokavo, kad su žmona netikėtai pakliuvęs į "daugybės žilagalvių" grupę, pagalvojo, kad jie į šią draugystę gal ir be reikalo pateko. Pasiklausęs kalbų ir pajutęs su sirinkusių entuziazmą suprat, kad jiems čia bus malonu ir vėta praleisti vakarą. Tai galėjo pasakyti ir visi kiti susirinkę. Ačiū M. Marcinkienei ir jos darbščioms padėjėjoms.

Rūta Sakienė

A. A. JUOZO URBŠIO
PAGERBIMAS

Gegužės 25-tos šeštadienio vidurdienį į Šv. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčią Marquette Parke suvažiuvo minia žmonių šv. Mišioms už gegužės pirmą dieną Lietuvoje mirusį a.a. Juozą Urbšį.

Paskutinio Nepriklausomos Lietuvos Užsienių Reikalų ministerio atminimą pagerbti susirinko ne vien chicagiečiai lietuviai, bet ir daugybė iš kitų lietuviškų kolonijų suvažiuusių į kaip tik Chicagoje vykstančią didingą Muzikos šventę.

Bažnyčios kieme plevėsavo Šaulių S-gos gėdulo ženkle pusėj stiebo iškelta trispalvė, bažnyčion sunešamos organizacijų vėliavos. Skaitymus pravedė VLIKo

šytų. Parašytų ir patalkintų net ir nurodymams sritis, į kurias mes dar neatkreipiame reikalingo dėmesio.

Čia tik buvo įžanga į pagrindinį Dirvos turinio gerinimą. O pagrindinė kalba su Dirvos skaitytojais ir rėmėjais, bus kitame numeryje apie Dirvos bendradarbių fondą, be kurio mums bus labai sunku norimą tikslą greit atsiekti. B.G.

vicepirmininkas Pilypas Narutis. Svečias J.E. vyskupas Juozas Žemaitis laikė mišias ir pasakė giliai jausmus paliečiantį pamokslą, pagarbiai ir šiltai prisiminėdamas Velionį. Jaunuolių pora, pasipuošusi tautiniais rūbais, įnešė ir prie altoriaus padėjo baltą trispalvį kas pinas perrištą vainiką. Auką prie altoriaus nešė ALTO Čikagos skyriaus pirmininkė Matilda Marcinkienė ir B. Mašiotaitė-Kronienė. Velionio giminaitė, Mišių metu jautriai skambėjo solistės Danos Stankaitytės Ave Maria. Lietuvos Atstovui Stasiui Lozoračiui susirgus ir negalėjus apeigose dalyvauti, jo vietoje paprašytas žodį apie garbingą Velionį tarė iš vaikystės min. Urbšį pažinęs VLIKo pirmininkas dr. Kazys Bobelis.

Vargonininkui Skaigriui tyliai grojant "Lietuva Brangi" – eisena prie paminklinio kryžiaus parapijos kieme, kur vainiką padeda VLIKo pirmininkas dr. Kazys Bobelis ir ALTO pirmininkas Grožvydas Lazauskas.

Sugiedoję Lietuvos Himną susikaupe skirstėmės,

DAINA KOTRYNA MATAITĖ gegužės 17 d. užbaigė įtempto darbo studijas C.W.R.U-to Odontologijos Fakultete. Tą dieną Severance Salėje jai D.D.S. diplomą įteikė jos mama – Giedrė J. Matienė, D.D.S., kuri yra odontologijos fakulteto instruktorė. Dr. Daina Mataitė, apart gauto diplomo, tapo išrinkta į Omicron Kappa Upsilon National Honor Society už jos akademinis atsiekimus ir profesines galimybes.

Northeastern Society of Periodontics suteikė jai pažymėjimą už pranašumą paskutiniojo kurso Periodontijoje. American Academy of Oral Medicine apdovanojo ją, kaip vyresnio kurso studentę, nepaprastai pasižymėjusią stomatologijoje. The American College of Prosthodontists suteikė jai vyresnio kurso atsiekimo atžymėjimą ir 3 knygas, kaip studentei, parodžiusiai nepaprastą akademinį ir klinikinį įgudimą prostetinėje odontologijoje.

Dr. D.K. Mataitė gimė 1966 m. Independence, OH. Mokėsi Šv. Mykolo mokykloje, Independence, OH ir Holy Name High school, Parma, OH. Lankė ir baigė Šv. Kazimiero Lituanistinę mokyklą. Skautavo Clevelando Neringos skaučių tunte. Bakalauro laipsnį gavo jezuitų John Carroll U-te ir D.D.S. diplomu apvainikavo savo studijas C.W.R.U-to odontologijos fakultete. Š.m. liepos mėn. ji pradės rezidenciją Cleveland Clinic Foundation, kur tobulinsis savo pasirinktoje profesijoje.

Jos tėvai yra Dr. Steponas ir Dr. Giedrė Matai.

dėkingi Vyriausiam Lietuvos išlaisvinimo Komitetui ir Amerikos Lietuvių Tarybai už taip išpūdingai suorganizuotą paskutinę padėką šiam garbingam Lietuvos vyrui.

Rūta Sakienė

VISI SIUNTINIAI Į LIETUVĄ siunčiami su pristatymu į namus papigintomis kainomis.

Rūbai, maistas, vaistai – **KIEKIAI NERIBOJAMI, MUTTO NĖRA.**

Savo daiktus siųskite mums paštu arba UPS.

TRANSPAK,
2638 W 69th St. Chicago IL. 60629
312-436-7772

KVIEČIAME KELIAUTI

Atliekame visus pavienių bei grupinių kelionių patarnavimus
Greitas ir profesionalus patarnavimas

Vykstantiems į Lietuvą pagal asmenišką iškvietimą: sutvarkom visus išvykimo dokumentus ir parūpinam geriausiomis sąlygomis lėktuvo bilietus.

Kreiptis pas: Ritą I. Staškutę (216) 991-3321

TRAVEL AGENTS INTERNATIONAL

20320 Farnsleigh Rd. Shaker Heights, Ohio 44122

VEIKLA APIE KURIĄ NESKELBIAMA

Viešai gaunamus dokumentus sklaidant

Antanas Dundzila
(Pabaiga)

Rašėme apie 1990 rudenį JAV Lietuvių Bendruomenės (LB-ės) ir Amerikos Lietuvių Tarybos (ALT-os) JAV Transporto Ministerijai (TM-ai) išteiktą pareiškimą, remiantį oru susiekimo atidarymą tarp Amerikos ir Rigos aerouostų. Visai kitiems interesams tarnaujančių advokatų paruoštas, Lietuvos Respublikos tarptautinė padėty ir Lietuvos valdžios nuostatymą ignoruojantis, mūsų organizacijų vardu TM-ai išteiktas pareiškimas ALT-ai buvo nepriimtinas ir ji savo pareiškimą atšaukė. LB-ė tačiau prie savo nuomonės pasiliko, pareiškimą dar patvirtino. Kiek žinoma, lietuvių visuomenė apie šią veiksmų akciją nebuvo informuota. Šiuo metu TM-ja sprendimo dar nėra padariusi. Straipsnių seriją čia baigiame su keliais komentarais.

Viso nemalonaus reikalo chronologija yra tokia:

1990 gegužės mėnesį Bushas su Gorbačiovu pasirašė išplėstą oru susisiekimo sutartį.

1990 gegužės 26 Lietuva, Latvija ir Estija paskelbė, kad JAV ir Sovietų Sąjunga savo tarpe neturi teisės daryti sutarčių, liečiančių Pabaltijo valstybių reikalus.

1990 liepos mėnesį JAV TM-ja pradėjo naujosios sutarties įgyvendinimo darbus.

1990 spalio pradžioje LB-ės vadovybė pareikalavo tuometinio LB-ės Visuomeninių Reikalų Tarybos (VRT-os) pirmininko A. Barzduko atsistatydinimo. Naujuoju pirmininku tapo T. Remeikis.

Apie 1990 spalio 9 su ALT-a laišku ir telefonu susisiekė American Trans Air įmonės advokatai. Advokatai pageidavo ALT-os pritarimo skridimams į Rigą ir prašė žinių apie ALT-a, Amerikos lietuvių ir kt.

1990 spalio 23 tie patys advokatai ALT-os ir LB-ės vardu TM-ai išteikė pareiškimą, remiantį skridimų į Rigą reikalą.

Susipažinus su pareiškimo tekstu, oficialiu savo laišku TM-ai ALT-a nuo jo atsisakė.

1990 gruodžio 7 d. laišku LB-ė savo pirmykštį, bendrai su ALT-a padarytą pareiškimą dabar jau viena patvirtino.

Už dviejų dienų, 1990-XII-9, iš Kanados į Washingtoną atskrido V. Landsbergis.

1991-IV-11 TM-je pasiteiravęs patyriau, kad bylos medžiaga buvo baigta ruošti vasario mėnesį, bet spren-

dimas dar nepadarytas ("...waiting for final order by the decision maker).

Kelios kitos išvados:

"Nereikšmingos" JAV – Sovietų Sąjungos sutarties apimtyje, 1990 tyliai ir netikėtai iškilo dar vienas Baltijos kraštų sovietams išdavimo žestas.

ALT-os įtraukimo į šį reikalą pradžia reikia laikyti spalio mėnesį amerikiečių advokatų užmegztus ryšius. Nuo pat pradžios mūsų veiksniai šiuo reikalu lietuvių visuomenės neinformavo.

A. Barzduko pakeitimas T. Remeikiu LB VRT-je buvo suplanuotas jau anksčiau. Šiame epizode šis įvykis gal reikšmingas, bet gal ir ne. Rugsėjo pabaigoje, dar prieš pareikalavimą atsistatydinti, Washingtono LB-ės platintame visuomenės darbuotojų žinyne VRT-os pirmininku buvo įrašytas ir A. Barzdukas (p.8) ir T. Remeikis (p.9). Tada manėme, kad tai redaktorių paikumas, bet galėjo būti ir kitaip.

Sprendžiant iš dokumentų, mūsų veiksniai ruošiamuose dokumentuose net nebandė įvesti Lietuvos Respublikos valdžios nuomonės. Iš dokumentų neaišku, ar tos nuomonės buvo iš vis bandyta atsiklausti.

LB-ė ir ALT-a nekreipė dėmesio į Pabaltijo kraštų 1990-V-26 d. pareiškimą. LB-ė skubino savo 1990-XII-7 d. raštą TM-ai išteikti prieš pat V. Landsbergiui atvykstant į Washingtoną. Skubintis čia juk nebuvo ko, nes, kaip matėme, TM-a bylos medžiagą baigė ruošti tik 1991 vasario mėn.

Skelbiama, kad mūsų veiksniai reikalauja Lietuvos pripažinimo. Bent LB-ė tos viešai siekiamos pripažinti Lietuvos valdžios 1990-V-26 pareiškimą grubiai (o jei apie jį iš vis nežinojo, tai naiviai) ignoravo.

Šiuo reikalu mūsų veiksniai nesitarė su Lietuvos Atstovu.

Iš visos eigos matyti, kad mūsų veiksniai šio reikalo netvarkė mūsų interesų šviesoje. Geriausiu atveju pasitikėta svetimų interesų (norinčios tik pelno tikslu) Rigą skraidyti oru susisiekimo firmos, American Trans Air) pasamdytais advokatais, kuriems terūpėjo tik jų kliento naujos rinkos galimybių išnaudojimas.

ALT-a. 1990 spalio gale pamačius savo pastangų (ne

buvimo) rezultatus, pasielgė teisingai ir garbingai: savo tą neva tai duotą pritarimą atšaukė. LB-ė, sąmoningai ar ne, liko (prieš pat V. Landsbergio atvykimą!) prie tos "praktinės" politikos krypties.

Latviai, atrodo, turėjo dar ir šalutinių motyvų. Viena, visas projektas žadėjo augančią reikšmę bei naują pajamų šaltinį jų teritorijoje esančiam Rigos aerouostui. Antra, tarp TM-jai savo patarnavimus siūlančių oru susiekimo įmonių, buvo ir viena "popierinė" latvių firma, 1989 įkurta Baltia Air Lines, Inc. Tai buvo beveik juokingas komercinis padaras. 1990 pabaigoj, kai Baltia Air Lines siūlėsi skraidyti į Rigą, firma neturėjo net komerciniam susisiekimui būtino leidimo. Iš keturių firmos vyriausių vadovų tuo metu tik vienas rūpinosi firmos organizavimo reikalais, o jų nė vienas nebuvo apmo-

Kapų puošimo dieną Clevelando dioclezijos vadovas vysk. A. Pilla, Visų Sielų kapinėse laikė specialias pamaldas. Tarp kunigų ir Dievo Motinos parapijos klebonas G. Kijauskas, S.J. V. Bacevičiaus nuotr.

kamas. Labai abejoju, ar firma turėjo bent vieną lėktuvą, ar bent vieną apmokamą tarnautoją.

Šitas epizodas yra skaudi mūsų visuomeninio gyvenimo pamoka. Geriausiu atveju tai buvo nepavykęs, gero siekiantis bandymas, Blogiau vertinant – tai buvo nemokšiškas ir / ar visuomeninė arogancija. Šis epizodas taip pat gali būti laiko mas žaizda, nusikaltimu arba nuodėme.

Š. m. birželio 6 spauda pranešė, kad JAV Transpor-

to Ministerija atrinko tris oru transporto bendroves skridimų plėtimui tarp Amerikos ir Sovietų Sąjungos. Jos yra American Airlines, Pan Am ir Baltia Air Lines – pastaroji visai nauja. Šiuo reikalu DIRVOJE (Nr. 20-23) eina straipsnių serija, "Veikla apie kurią nekalbama".

Skridimų į Rigą projektą 1990 m. kategoriškai rėmė JAV LB-ė; ALT-a, iš kart šį projektą rėmus, nuo jo vėliau atsisakė.

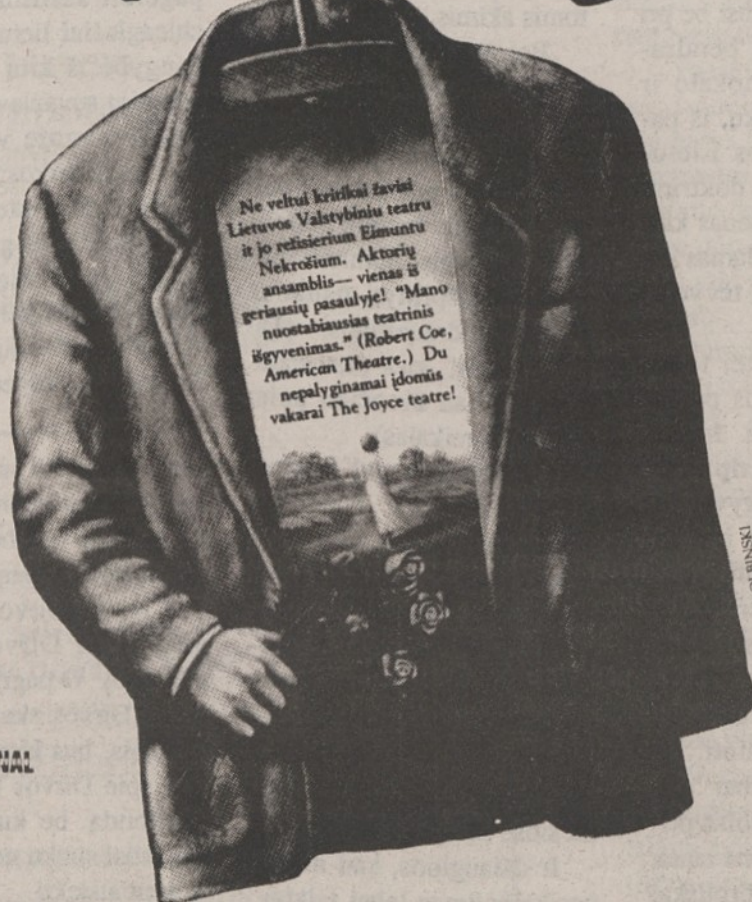
(Pabaiga)

BIRŽELIO 13 - LIEPOS 7

The Joyce Theater ir Lincoln Center Theater pristato du scenos veikalus iš Vilniaus

Lietuvos Valstybinis Jaunimo Teatras

DĖDĖ VANIA & KVADRATAS

An event of
THE NEW YORK INTERNATIONAL FESTIVAL OF THE ARTS
JUNE 8-23
1991
TRADITION AND INNOVATION IN MUSIC, DANCE AND THEATER

"NUOSTABU!"

— Los Angeles Times

Spektakliai lietuvių kalboje; vertimas į anglų kalbą vyksta tuo pačiu metu. Ausinės – veltui.

Dėdė Vania- Birželio 13-16 ir 25-30 Kvadratas- Birželio 19-23, Liepos 2-7
Tvarkaraštis: antrd.-penkt. 8 v.v. šešt. 2 v.p.p. ir 8 v.v. sekm. 2 v.p.p. ir 7:30 v.v.
Bilietai: \$30 20 ar daugiau asmenų grupės gauna 20% nuolaidą, \$24

JOYCECHARGE 212 242 0800

THE JOYCE THEATER 175 EIGHTH AVE. AT 19TH STREET, NEW YORK, NY 10011

KŪRYBA IR MOKSLAS

VINCĖ JONUŠKAITĖ IR KITOS MOTERYS ALĖS RŪTOS ROMANE

Kazimieras Barėnas

Rašytoja Alė Rūta turbūt plačiausiai ir visuotiniausiai žinoma kaip romanistė. Tačiau rašė ir apsakymus-noveles. Iš tikro taip jos tie kūrybiniai posūkiai įvairuoja, kad labai pagrįstai galėtume klausti... kurio literatūrinio žanro ji dar nėra praktikavusi. Pirmoji jos knyga buvo eilėraščių rinkinys, ir tą žanrą ji po truputį, atrodo, ligi šiol praktikuoja. Periodikoje teko matyti, kad ir čia ji išradingai reiškiasi: atitinkama proga ir odę sukuria. Taigi jai nėra sunkumų, kurių ji nepajęgtų nugaleti.

Pastaraisiais metais savo darbščia ir išradingą plunksną ji pasuko į mūsų literatūroje naują sritį – biografinę beletristiką. Biografinės beletristikos lietuviai turi, bet vis apie mirusius tautiečius, žinoma, apie tokius, kurie nusipelnė kuo nors tautai ir susilaukė, kad rašytojas, kaip sakoma, įamžintų juos ir jų darbus beletristiniame veikale. Bet, rodos, ligi šiol nesame turėję beletristine forma parašytų veikalų apie gyvus, tarp mūsų gyvenančius asmenis. Neturėjome, kol Alė Rūta dar nebuvo atsidėjusi pradėti ir tęsti. 1987 m. ji išleisdino premijuotą "apysaką biografiniais atspindžiais" MARGU RAŠTO KELIU, kurioje vaizduojamas įžymusis poetas Bernardas Brazdžionis. Tai buvo ir tebėra lietuviška literatūrinė naujiena. To kūrinio skyriuose ir skyreliuose pasistengta sukurti mūsų poeto portretą, panaudojant ko daugiausia spalvų – detalių. Kiek šįkart galėčiau spręsti, poeto ir žmogaus portretas knygoje ypač gyvas ir žėri visa vaivorykste spalvų.

Vydūno Jaunimo fondas 1990 išleido kitą, taip pat premijuotą jos knygą MĖLYNO KARVELIO ŠVIESA (288 psl., kietai įrištas), kuri šįkart pavadinta novelių romanu ir kurioje pagrin dinė veikėja yra garsioji nepriklausomos Lietuvos operos solistė ir liaudies dainų interpretatorė Vincė Jonuškaitė-Zaunienė, vėliau Leskaitienė. Taigi rašytoja savo kūriniam pasirenka didžiuosius lietuvių meno žmones, kurie kaip tik gyveno toje pačioje Kalifornijoje, kaip ir ji, ir tai, žinoma, padeda jai stebėti juos, sekti jų pėdas ir taip kurti tuos beletristinius portretus.

Vincė Jonuškaitė kaip dainininkė aukštumą pasiekė Lietuvoje. Svetur jau mažai teturėjo galimybių pasireikšti. Tačiau ji kaip asmuo ir anuomet platesnei vi suomenei nebuvo pažįstama. Būdavo parašoma gal kiek kurios nors sukakties proga ar po jos koncerto, bet daugiau pasigėrint dainavimu. Asmuo taip ir likdavo už reportažo ar straipsnio eilučių. Taigi tik iš Alės Rūtos romano išskyla mums prieš akis ta mergaitė iš Subačiaus, kuri negalėjo nedainuoti. Jau paauglystė ir jaunystė pilna nuotykių, bet kur tik ji pasisuks, tai vis daina. Gyvame pasakojime apie jos ankstyvąją jaunystę susitinkame ir su kareivėliu Stasiu Santvaru, sužeistu mūšyje su bolševikais.

O su koku entuziazmu ji studijavo dainavimą! Tas atsidėjimas darbui ir talentas greit buvo pastebėtas, ir į Lietuvos operą atėjo V. Jonuškaitė žavėti klausytojų kaip tos institucijos pirmaujanti žvaigždė.

Neslėpė ji nuo rašytojos ir savo privataus gyvenimo kai kurių faktų. Teatre dirbdama, štai buvo įsimylėjusi ir susižiedavusi su Teofilium, bet visa meilė iširo. Dar tik ra lietuviškos visuomenės naujiena, kad apie Jonuškaitę sukosi prof. A. Valdemaras. O ji sukūrė šeimą su užsienio reikalų ministru Dovu Zauniu, o kai jis mirė, su žurnalistu ir rašytoju Stasiu Leskaičiu – Ivošiškiu, vienintelio romano "Spūdai" autorium, taip pat anksti baigusiu gyvenimą.

Svetur prabėgo daugiau kaip pusė gyvenimo be vilties savo dideliu talentu ir ypač būdingu balsu žavėti tautiečių ir kitataučių. Bet ji susiranda sau reikšmingą vietą organizacijose, kurios pajėgia kelti Lietuvos vardą, o savo ruožtu pagyvena ir atsiminimais ir paliečia kai kuriuos savo nelengvo gyvenimo svetur epizodus. Gyvendama Lietuvoje, ypač

kaip užsienio reikalų ministro žmona, turėjo gausybę bičiulių savo krašto inteligentijos aukštuomenėje, nes jų vaikus krikštija kun. J. Tumas, o kirkštātėviais buvo A. Merkys, P. Klimas. Užsieny su pasisekimu koncertuodavo ir operose dainuodavo, o su Dovu Zauniu yra buvę ne vienos valstybės vadovų svečiai. Tie jos ir kitų romano veikėjų prisiminimai prikelia nemažą ir nepriklausomos Lietuvos praeities.

Romanas skirtas ne jai vienai pavaizduoti, turime net keletą kitų veikėjų. Tai vis moterys, kurių gyvenime įsipina kaip nors Vincė Jonuškaitė, ar žavimasi jos dainavimu, ar ji laikoma siektinu ir gal nepasiekiamu dainininkės idealu, ar įsidėmimas jos koks patarimas ar linkėjimas. Šitie kad ir ne visada stiprūs sąlyčiai lyg ir apjungia viską – idealą pasiekusią moterį ir jo siekiančias.

Yra ir vyrų, bet jie tik atskirų novelių veiksmui rutulioti reikalingi tų kitų moterų gyvenimui atkurti. Taigi romanas skirtas moterims pavaizduoti, kurių viena kita tik vardą knygoje teturi, taigi gal tikra, iš gyvenimo paimta, kaip ir V. Jonuškaitė, o gal rašytojos sukurta be jokio modelio.

Iš tų antraeilių daugiausia yra pasiekusi Natalija, kuri lankė konservatoriją ir Lietuvoje dainavo operetėje. Jos antrasis vyras yra architektas Stelmokas. Tačiau, neblogai Kaune gyvenę, Amerikoje sunkiai kuriasi, o ant galo paliečia juos tragedija – suaugęs ir ką tik mokslus baigęs sūnus žūsta susisiekiimo nelaimėje, o Natalija ji be galo brangino ir tik jo ateitim gyveno. Kiek keistokas charakteris Jurgita, Jos tėvai okupacijos metais dingo, matyt, buvo išvežti, o svetur ji blaškėsi pokariu stovykloje, paskui Amerikoje mokė vaikus lietuviškų dalykų, buvo, ro-

Remigijus Vilkaitis ir Dalia Overaitė Kvadrato vaidinime The Joyce theatre Lincoln Center. (Žiūrėk skelbimą 4 psl.)

Vlado Kulboko GYVATOS PAGRĖBSTAI

Viktoras Mariūnas

Gyvata ne mano, pane-munės zanavyko, tarmės žodis. Jį kraičio gavau iš žmonos tarmės, ir pašėpęs zanavykų. Nežinau, ar jis gyvas V. Kudirko kapsų tarmėje.

Gyvata, pagal žodyną, yra:

1. gyvenimo būdas, gyvenimas;

2. gyvenamoji vieta: sodyba.

Šiam mano rašiniui gyvata bus labai išsakus žodis visomis savo prasmėmis.

"Kitados tėviškėje vežant šieną ar dovilus man, paaugliui, tekdavo pagrėbstyti, kai kupeta ar krūvelė būdavo sukrauta į vežimą. Dabar bandau "pagrėbstyti",

kas liko atminty iš praeto laiko" – paaiškina Vladas Kulbokas savo gyvenimo pagrėbstų pačiu baigiamuoju sakiniu (psl. 336).

Iš gausių plačios gyvatos derlių dar liko ir įvairios var tosenos pagrėbstų.

V. Kulboko "Laiko pagrėbstai" tai socialinės minties autobiografinis išsipasakojimas. Tarpais jis plaukia iš dienosraščių, bet daugiau iš sąmonės aruodų. Kalba kone klasiška, tiesi, be išradinių šunmazgių. Autoriaus gyvenime nebūta stebinančių nutikimų, grynai autentiškų nelaimių, meteorišku švystelėjimų, kilimų ar (Nukelta į 8 psl.)

dos, gera ir gailėstinga moteris, – o paskutinį kartą ją sutinkame toli gražu nebetokią – jau gali sakyti, cinišką, visus kritikuojančią ir rašančią lietuviams vaidinimus, kurių viename išsityčioja iš Jūratės tėvų, pas kuriuos ji atostogavo ir ilsėjo-si.

Jūratė – mokslus išėjusi jauna dailininkė. Jeigu rašytojai buvo reikalingas modelis jaunai specialistei ir Amerikoje augančio jaunimo atstovei, jos santykiams pavaizduoti su tėvais, su savo karta ir vyresniais lietuviais, tai čia Alei Rūtai, be abejo, galėjo pasitarnauti ir dukrelė...

Kaip matome, Alė Rūta yra ir iš tų laimingųjų rašytojų, kuriems knygą paleisti į žmones padeda savieji. Jos vyras anąkart pridėjo savo artistišką ranką, kai buvo leidžiama "Margo rašto kelias". Šįkart "Mėlyno karve-

lėlio šviesa" kiekvieną atskirą novelę (o jų net 26) yra iliustravusi dukrelė dailininkė Rasa E. Abraitė. Graži talka vienų kitiems!

Gana daug knygos puslapių paskirta Vincės Jonuškaitės fotografijoms. Čia ji ir jauna, ir jau senatvės sulaukusi, ir įvairiuose operos vaidmenyse, ir su šeima, ir šiaip nufotografuota įvairiomis progomis. Matome fotografijas ir to namo Subačiuje, kur ji augo ar su mama ir seserimis dainuodavo, ir Santa Monikoje, kur dainininkė dabar gyvena. Tikras nedidokas albumėlis, papildęs romano pasakojimus.

Turint galvoje net du beletristinius veikalus apie mūsų didžiuosius, galėtų kilti klausimas: apie kurį dabartinį kalifornietį Alė Rūta padovanos mums naują romaną? Kurį įamžins?

DOOR TO DOOR
PARCEL SERVICE TO

UKRAINE - LITHUANIA - LATVIA - ESTONIA
BYELORUSSIA - MOLDAVIA - CRIMEA
LENINGRAD, MOSCOW

• Money included • We send parcels with used and new clothing
• Car sales • minimum 5kg or 12lbs. NO MAXIMUM LIMIT.
• Flower delivery • Standard food parcels - regular and express

INTERPOSTMIR CO.
1055 Broadway, Buffalo, N.Y. 14212
Tel. (716) 894-9880

UŽ GIMTĄ PALAUKE

Antanas Paulavičius

(Penktas tęsinys)

Taip ir buvo. Rytą atėjo baltu chalatu seselė: vienoje rankoje deganti žvakutė, kitoje — varpelis. Din din suskambėjo ir pranešė varpelis, kad Viešpats atėjo į palatą. Net susigraudenau, ašara ištryško... Paskui nežinau, kurią dieną po komunijos man labai pakilo temperatūra. Tiesiog krėtė, purtė šaltis. Gydytojai klausinėjo, ar aš nesirgęs maliarija. Kai šitaip prastai jaučiausi, įvirto du nepažįstami žmonės baltais chalatais. Žiūri į mano lapelį ir klausia, kokia mano pavardė. Šalčio krečiamas, nenoriu kalbėti, tik pasakiau: „Lapelyje viskas surašyta“. O jie: „Mūsų žnajiems, kto vy takoj — bandit!“ Šalia manęs gulintis partizanų sužeistas apylinkės pirmininkas net pašoko iš lovos, pakilo ir kitoje pusėje gulintis tas iš Rusijos grįžęs pilietis. Čia pat palatoje pradėjo mane kamandinėti, kas atvežė į ligoninę. Aš matau, kad iš po balto chalato kyšo mėlynais kraštais apvedžiota MGB uniforma. „Kas tave lankė?“ — klausia. „Niekas“, — atsakau. „Kaip nelankė, kaip nelankė?“ — įsikišo Lietuvon atvažiavęs pilietis, — seselė iš kitos palatos labai dažnai ateidavo ir vienas studentas beveik kasdien maišydavosi.“ Paskui emgebistas paklausė, ar aš turiu seserį. Nežinojau, ką jam atsakyti. Tylėjau. Tik pasakiau, kad man labai bloga, nes aukšta temperatūra, negaliu kalbėti. „Na, Misingevičiau, sekmadienį tavęs ateis aplankyti tavo tikroji sesuo Misingevičiūtė“, — pasakė ir išėjo įsitikinę, kad aš iš tikrųjų blogai atrodau.

Sekmadienį į palatą įėjo nepažįstama juodbruvė mergina. Žiūri žiūri į mane ir nieko nesako. Dieve tu mano, galvoju, dabar jau viskas. Išėjo Misingevičiūtė, prie durų stabtelėjo ir pasakė: „Sveik, tegu padeda jums Viešpats Dievas“. Įėjo saugumiečiai ir kad pradėjo klausinėti. Mane visą išpylė prakaitas, tiesiog vanduo bėga, pažliugęs visas. Pavakary atėjo labai išsigandusi iš kitos palatos seselė. Aš dar bandžiau jos paprašyti, kad ji perspėtų mano pažįstamus mieste, jog manęs nebelankytų. „Ir aš niekur negaliu išeiti, sargyba budi dieną naktį prie durų, visus tikrina, registruoja.“

Po dienos kitos suėmė šitą seselę ir studentą, kuris mane lankydavo.

— Ar tikrai jūs manote, kad klebonas Trakinskas išdavė išpažinties paslaptį? — paklausiau Armonaičio.

— Taip. Ir ne mane vieną išdavė, — atsakė, — už tai partizanai atsilygino — jį nušovė.

— O iš kur jūs žinote? — vėl paklausiau Armonaičio.

— Po dviejų metų, kai aš buvau jau nuteistas, persiuntimo punkte susitikau su kaliniu, kuris man papasakojo, kaip jis pats atsiskaitė su išdaviku. Mes su juo susipažino: jo vardas Algis, pavardės neatsimenu. Jis, būdamas klieriku, įsitraukė į pagrindinę veiklą, sužinojo apie Trakinsko išdavystes. Prie Trakinsko niekas negalėjo prieiti, kadangi jis buvo saugumo gerai sergstimas. O jį, kaip klieriką, kartu su kitu partizanų prileido prie klebono. Šeiminkai liepė išeiti. Į jokių klausimų Trakinskas neatsakė, tik ištare: „Atleisk man, Dieve Visagali...“ Tada Algio bendrininkas kirtu jam pistoleto rankena, o jis pats, Algis, nušovė kleboną...

Atsidusau aš, atsiduso ir Armonaitis. Patylėjęs tęsė:

— Bolševikai gali patį švenčiausią žmogų paversti velniu... O ką man reikėjo daryti, kai emgebistai sužinojo, kad ne sava pavardę guli ligoninėje? Sugalvoju sau kitą pavardę. Aš — Albinas Palukaitis. Lengvai įsimenama pavardė, nesuklupsiu meluodamas. Iš mano giminių bei pažįstamų nėra tokia pavardė žmonių. Prietemoje kuriu savo biografijos smulkmenas. Atsimenu, buvo sausio 28-toji diena. Staiga užsidegė šviesa, ir pradeda į palatą virsti skrybėlėti ir uniformuoti vyrai. Apstojo mano lovą. „Renkis, areštuoju!“ — įsakė lietuviškai. Kadangi gulėjau su ligoninės drabužiais, įsakė sanitarei atnešti mano rūbus. Kai ji nubėgo į sandėlį, ir šie išėjo į koridorių kažko pasitarti. Man seselė buvo atnešusi nemažą dešros gabalą ir stalinį peilį, kad galėčiau atsipjauti dešros, kai užsinorėsiu valgyti. Reikia nusižudyti, kad nepakliūčiau gyvas į MGB rankas, kad neišduočiau kitų, — dingtelėjo mintis. Siekiu peilio iš spintos. O mintys velnioniškai greitai rezgasi galvoje. Jeigu rankos veną perpjausiu, tai greit pastebės šalia gulintieji, atbėgs gydytojai ir užvers, užspaus — liksiu gyvas. Geriausia pjauti per kaklą. Bet peilis neaštrus. Nutariau: peilį pastačiusiu stačią ir užgulsiu ant jo. Jau pastačiau peilį, keliuosi. Bet negaliu aukščiau pasikelti. Įėjo sanitarė. Gal tokia Dievo valia buvo. Greitai peilį pakišau po paklode. Mauna man kelnes. Sveikąją koją lengvai įkišo. O sužeistoji stora, subintuota, nelenda. Liko nuoga. Švarką užvilko. Uždėjo mane ant neštuvų. Tada pasimaišė gydytojas Reinys ir užprotestavo: „Ligonis prie mirties, o jūs tampote jį“. „Mes patys pagydysim banditą“, — atkirto jam. Nugabeno į sunkvežimį. Lauke šalta, sniegas krinta, drebia, o aš visas šlapias, temperatūra aukščiausia. Sužeista koja nuoga, ant jos snagės krinta. Atplėšiau, apnuoginau ir krūtine, kad greičiau sušalčiau, kad baigtųsi kančios. Veža mane gatvėmis, matau juodą apsiniaukusį dangų, sniegu apklotus medžius.

Nugabeno į Saugumo kiemą. Kareiviai, kurie turėjo nešti mane neštuvais, apžiūrėjo mane ir kad pradėjo kvatoti, jog ant nuogos krūtinių sniego priversta, o sužeista pusnuogė koja tabaluoja ir taip juokingai atrodo. Tik taip gali

BAISIOJO BIRŽELIO MINĖJIMAS BOSTONE

Birželio mėn. 16 d. 4 val. p.p.

HOLY CROSS KATEDROJE

Koncelebracijos Šv. Mišias už kenčiančią Lietuvą atnašaus Kardinolas Law, Vilkaviškio vyskupas Juozas Žemaitis, kun. Gustaitis, Bostono ir apylinkių kunigai.

Tautiniais motyvais papuoštoje katedroje giedos jungtinis Naujosios Anglijos choras. Prie apeigų prisidės Šv. Petro parapijos mokyklos mokiniai ir Bostono tautinių šokių grupė Samburys.

Vyskupo Žemaičio ir kun. Gustaičio priėmimas įvyks šeštadienį, birželio 15 d., 5 val. p.p. So Bostono Lietuvių klubo salėje.

Nuoširdžiai prašome gausiai dalyvauti katedroje ir susitikime klubo salėje.

Cathedral Liturgy for Lithuania Komitetas

ŽINIOS IŠ BOSTONO

MOKSLŲ METŲ PABAIGA

Gegužės 18 d. Šv. Petro bažnyčioje vyko Bostono Li tuanistinės mokyklos mokslo metų užbaigimas. Po Mišių, kurias atnašavo klebonas kun. Albertas Kontautas, bažnyčios salėje mokiniams buvo įteikti pažymėjimai ir simbolinės dovanėlės. Akademinių susirinkimą pravedė istorijos mokytoja, dr. Mirta Gimnuienė, mokinių pasirodymo programą parengė II-ojo skyriaus mokytoja Jūratė Aukštikalnienė. Tėvų komiteto vardu Rima Knašienė išreiškė padėką mokytojams. Aštuntojo skyriaus mokiniai Daina Budreckytė, Dailė Aukštikalnytė, Dana Pauliukonytė, Megutė Huston, Daina Senutaitė, Varpas De Sa Pereira, sėkmingai išlaikę tris egzaminus (raštu ir žodžiu), buvo atžymėti diplomais ir perversti į aukštesniąją mokyklą.

Per mokslo metus mokykloje, kurios vedė mok. Daiva De Sa Pereira, mokėsi apie 60 mokinių, dirbo 15 mokytojų. Iki mokyklinio amžiaus vaikai nuo 3 metų buvo mokomi lopšelyje ir darželyje. Šokių grupei va-

dovavo Rūta Mickūnienė ir Lina Subatienė. Papildomos programos vedė Aldo na Lingertaitienė parengė kultūrinės priemonės, praturtinančias mokymo programą: pvz., teatrų festivalis, skaitymo maratonas, margučių rėtinėjimas. Antrus metus mokytojos Daiva De Sa Pereira ir Irena Kveragaitė tęsė lietuvių kalbos mokymą suaugusiems.

LB Švietimo Tarybos vykdomam vajui Bostono Lituanistinė mokykla paruošė ir pasiuntė didžiausią siuntą: 46 dėžes su mokyklos reikmenimis ir maistu Lietuvos vaikams.

Šįmet vyksiančiame Baisiojo birželio minėjime Šv. kryžiaus Katedroje mokiniai atliks specialią liturgiją. Besiruošiant kitiems mokslo metams mokyklos kolektyvas ir tėvų komitetas ragina tėvelius ir visuomenę aktyviai dalyvauti mokyklos gyvenime.

Tėvų komiteto sekmingam darbui dar trūksta 2-jų narių. Kviečiame pasekti tėvelių Mariaus Žiaugros ir Gintaro Subačio pavyzdžiu, kurie pakartotinai liko tėvų komitete.

kvatotis velniai, sielą į pragarą nešdami. Užvilko į trečią aukštą ir pastatė su neštuvais vidury kambario. Ten pilna čekistų. „Tai kaip, Juozai, — kreipėsi į mane lietuviškai, — kalbėsime gerumu ar piktumu. Jau jūsų partizanus Mešką, Liūtą, Vilką turime ir tave, Triupą, sučiupom.“ Jis išvardijo visus tuos, kurių jau nebėra, visi žuvę. „Kokia tikroji pavardė?“ — klausia įbedę į mane akis. Kadangi mane pavadino Juozu, tai greitai sumečiau, kad būsiu Juozas Palukaitis. „Kada į bandą įstojai?“ — nepaleidžia. „Niekada nebuvau“. „Jei būsi mūsų žmogus, išgydysime. O kitaip — bus blogai. Jau ir dabar dvokia, pūva tavo koja. Jei nepaklausysi mūsų, visas supūsi“.

Nieko neišgavę, išnešė mane į koridorių, išpjaustė visas sagas, atsilaužė gabalą dešros. Paskui įgrūdo į visai tuščią kamerą. Prasidėjo kalinio gyvenimas, kuris tęsėsi ilgus dešimtmečius. Kiti sakosi — lagery gyvenę, su tuo ir tuo bendravę, streikus organizavę. O man lagerio neteko. Pakliuvau į griežto režimo kalėjimą. Jokio gyvo padaro, išskyrus tuos nebe žmones kalinius. Kai po daugelio metų šunelį pamačiau kalėjimo kieme, apsidžiaugiau, nusišypsojau — dar kažkur yra gyvenimas, dar kažkam reikalingas šuo, kažkas juo rūpinasi, myli. Dar verda gyvenimas už kalėjimo sienų...

(Bus daugiau)

RANKDARBIŲ KONKURSO LAIMĖJIMAS

Dailininkė Ina Nenortienė tapo šių metų tarptautinio dygsniuotų siuvinių "International Festival of Quilts" konkurso nugalėtoja. Konkursas — paroda, kuriame dalyvavo keli šimtai dygsniavimo technikos meistrų iš įvairių šalių, beje ir Sovietų Sąjungos, vyko balandio mėn. 12-14 d.d. Costa Mesa Califomijoje.

Inos Nenortienės siuviniai "Rays of Hope" (vilties spinduliai) buvo paskirta pirma premija" už geriausią dizainą, iliustruojantį kovą už laisvę". Tai vidutinio formato kūrinys, atvaizduojantis stipruolį ažuolą — lietuvių tautosakos simbolių įvaidį. Pasak pačios dailininkės, įkvėpimas paskatino sukurti ažuolą, kuris nuo pagonybės laikų lietuvių tautai buvo pats svarbiausias, išskirtinas iš kitų medžių, kaip tikėjimo ir stiprybės šaltinis. Iš gilios praeities per ažuolo šaknis, kamie

nu, šakoms ir lapams perduodami jėga ir tikėjimas, o naujiems daigams — tvirtybė nepalūžtant prieš darganas. Tarsi švyturio spinduliai, Ažuolo šakos skleidžia aplink naujos vilties spindulius ateičiai.

Dailininkė išradingai panaudojo lietuvių audinių ir liaudies kostiumo ornamentus, gintaro intarpas, įnešdama originalų lietuvišką koloritą bei liaudies meno elementus idygsniuoto siuvėjimo tradicijas. Konkurso rengėjai Country Store Piecemakers specialiai pakvietė tuo metu besilankančią Kalifornijoje Gražina Landsbergienę pasigrožėti Amerikos lietuvių dailininkės kūrinium, savo išraiškos idėja išsiskiriančiu iš kitų konkursinių darbų.

L.Ž.

Atnaujindami prenumeratą ir kitomis progomis Dirvai aukojo:

Jomantas VL., Redford	5.00
Audra Travel Canada	5.00
Petraitis P., St. Pete	10.00
Karsokienė A., Clev.	5.00
Abraitis V., Palm Coast	10.00
Jackus B., Canada	30.00
Jankus J., Chicago	5.00
Strasevičius S. Chicago	5.00
Zemaitis S., Cicero	10.00
L.M. Federacijos N.Y.	
skyrius	50.00
Krinickas A., Maspeth	5.00
Azusenis V., Lakewood	5.00
Aukštuolis M., Clev.	10.00
Masilūnas L., So. Boston	5.00
Narbutaitis K. Mayfield Hts.	5.00
Mackus V., Chicago	10.00
Janušauskas V., Longueuil	8.00
Kubill G., Phila.	10.00

Visiems aukotojams.....

nuoširdžiai dėkojame

NEPAMIRŠKITE
ATNAUJINTI
DIRVOS
PRENUMERATĄ

KRUVINASIS SEKMADIENIS

Kazimieras Zalensas

vių liaudies muzikos koncertą. "Rūmai neužimti!" – raminu save ir grįžtu į lovą, nors žinau, jog ligi ryto nebeužmigsiu. Užsimerkiu, įsikniaubiu į pagalvę, bet prieš akis stovi tas pats ir tas pats košmariškas vaizdas ir negaliu nuo jo pabėgti, kaip ir nuo kurtumo, kuris slegia mane nuo tos baisios sausio dvyliktosios nakties, nuo "kruvinosios nakties"...

Tankai į Radijo ir Televizijos komiteto kiemą įžlegėjo iš Konarskio gatvės. Pro geltoną autobusą su užrašu "KUPIŠKIS"... Bet gi aš ten buvau jau vakare, dar prieš "Panoramą"! Argi niekas neįstrigo atmintin ligi tos lemtingos minutės, kai pasirodė tankai? – Šuniukas! – Mergytė ir juodas šuniukas! – Taip ir nutariu pavadinti pirmąjį tos nakties epizodą.

SABALIUKAS

"Padėtis grėsminga", – ką tik pranešė televizijos diktore Eglė Bučelytė, miela tamsiaplaukė mergaitė, dažnai dėvinti pilką megztuką, išmargintą baltais – raudonais rombais ir panaši į darbštųjį genelį. Iš tiesų buvo jau dvylikta valanda, o ji, atrodė, nutarė, budėti studijoje per naktį? O gal iš tikrųjų nematoma grėsmė pakibo virš mūsų galvų – kelių šimtų žmonių, susirinkusių iš Vilniaus ir visos Lietuvos budėti prie Radijo ir Televizijos komiteto Konarskio gatvėje? – Grėsmės dar nejutome. Prie gatvės, kur stovėjo geltonas autobusas su užrašu "KUPIŠKIS", būriavosi jaunimas, dainavo, trepsėjo ratelius, vaikydami nuovargį ir vakaro vėšą, čia gi, prie įėjimo į komiteto rūmus, stoviniavo gal koks šimtas pagyvenusių žmonių, šnekučiavosi, žiūrėjo užsėtęsusią televizijos programą. Spalvoto vaizdo televizorius stovėjo čia pat, prie įėjimo, ir vienas iš budinčiųjų policininkų karts nuo karto įjungdavo kanalą, transliuojantį satelitinę televizijos programą. Spalvotą ir linksmą voikišką kino komediją – detektivą: policininkai vijosi pramuštgalvius vagis, kuriems įvirtus su automobiliu ežeran "tvarkė" besimaudančios apkūnios nuogalės...

– Va, va, šitą "gražumą" parodykit desantininkams, kai atsibalados, – "patarė" juokdamasis rudabarzdys kupiškėnas policininkui ir visi būriu nusiklekeno.

– Ai, ai tie vyrai!? Randa iš ko juoktis? – ką jau jūs darytumėt be moterų? Ir be tų "gražumų"? – lyg ir rūs-

čiai perspėjo viena iš senyvu moterų, apsėdusių platų medinį suolą. Ir vėl linksmas šurmulyks perbėgo stoviniuosius. – Sarmatą turėtumėt, – čia gi ir mažų yra! – išpėjo kita. žvilgteldama į kampą. Iš tikrųjų, čia pat, pačiame kampe, ant patiesto rudo popieriaus, gulėjo nedidelis juodas šuo, o jį glostė maža mergytė pilku paltuku ir raštuota kepure su dideliu kutotu bumbulu. Atrodė, kad jos visai nedidino didelių žmonių pasaulis. – Ji turėjo draugą! – Tikriausiai, rado jį čia – benamį, alkaną ir vienišą, pamaitino jį atsivežtu ar atsi-neštu maistu, patiesė jam ir tą storą rudą popierių. Pačiame kamputyje, ir dabar, pri-tūpusi vis glostė jį, šnekino, matyt, sukdama galvą, kaip atspėti šuniuko vardą.

– Mamytė, o jeigu aš jį pavadinsiu Sabaliuku, ar jis atsiliptų? – klausė ji, atsisukusi į netoli, palei suolą stoviničią aukštą, gražią moterį. – O tu pašauk jį gražiai, gal ir atsilieps? – atsakė ši, meiliai nužvelgdama dukrelę ir mane, žilagalvį dėdę, spoksanti ne į ekraną, ne į ežerę siaučiančias gražuoles, o į šuns ir mergytės draugystę?

– Pasakyk man, kaip tavo vardas? Pasakyk! – Juodžiukas? Sargiukas? O gal Sabaliukas?...

Šuo, lyg ką malonaus susapnavęs, trūktelėjo blizgančia nosim, merkė akį, suskrebeno susivėlusia uodega popierių ir staiga plačiu ružavu liežuviu lyžtelėjo kelis kartus mergytės ranką.

– Mamytė, jisai suprato! Jis prisipažino: jo vardas Sabaliukas! – nudžiugo mergytė ir dar arčiau palinko prie juodojo kudliaus. – Mano Sabaliukas! Mano gudriausias šuniukas! – kalbėjo ji, dar meiliau glostė šunį, ir šią akimirką nebuvo laimingesnių už juodu visame pasaulyje.

TANKAI

Tuo tarpu ekrane pasirodžiusi diktore Eglė Bučelytė pranešė nerimą keliančią žinią: "Link televizijos bokšto važiuoja šarvuotųjų ir tankų kolona!"... Žmonės minutėlei nuščiuvo, nutilo jaunimo dainos ir klegesys. Net pagyvenusios moterys, sėdėjusios ant suolo, pakilo, sužiuro į gatvę, įsiklausė į tolimą grėsmingą gaudimą.

Staiga, lyg perkūnas, sutrinko patrankų šūviai. Dar ir dar kartą. Šūvių aidas, lyg lavina, ritosi nuo Karoliškių kalvų žemyn, peršokęs Nerį, gaudė, šniokštė Vingio pušyne, sukdamas pragarišką išgąsdintų varnų riksmą.

Taip buvo atsisveikinama su Kruvinuoju Sekmadienio aukomis

"Žmonės, nebijokite, jie šaudo tuščiais šoviniais!" – ramino ir drąsino ekrane pasirodę Krašto apsaugos departamento generalinis direktorius Audrius Butkevičius. Po kelių minučių jis vėl pasirodė ekrane: "Pirmo ji ataka atlaikyta! – Televizijos bokštas neužimtas! – Šią žinią man ką tik perdavė Radijo ir Televizijos komiteto pirmininko pavaduotojas ponas Kaušpėdas!" – Valiooo! – sugriaudėjo minia. Tačiau netrukus vėl nutilo.

"Televizijos bokštas puolas iš kitos pusės!" – pranešė diktore Eglė Bučelytė. Rankoje ji laikė telefono ragelį, pranešinėjo žinias tiesiogiai "iš mūšio lauko": "Man ką tik pranešė, kad prie Radijo ir Televizijos komiteto artėja šarvuotieji, tankai ir karinės mašinos su desantininkais!"... Jos žodžius slopino patrankų ir automatinų šūvių prievartinė televizijos bokšto ir link mūsų artėjantis ūžimas, žlegėjimas.

Moterys užsilipo ant suolo, su baime žiūrėjo gatvės link. Tikrai kamputyje, savo pasaulyje, meiliai šnekučiavosi mergytė ir nedidelis juodas šuniukas.

– Tankai!... – nubangavo balsai. – Nuo Vingio parko, Konarskio gatvės prakriokė keletas šarvuotųjų terkdami kulkosvaidžiais.

– Lietuva! Lietuva!... – skandavo žmonės, užtrenkdami baimę ir šūvių garsą.

Gatvės pusėje, prie senojo restauruojamo pastato, driokstelėjo griūdama statybinių pastatyta apsauginė tvora.

– Desantininkai! Desantininkai! – Jų čia prilindo kaip tarakonų! – pradėjo šaukti paaugliai, užsikorę ant apsauginės tvoros. Ūmai griuvo žemyn, šaukdamis: "Šaudo! Tikrai šaudo! Kulkomis!"...

Iš tikrųjų, kulkos, kaip ugniniai botagai, kapojo, dzeržgė statomo priestato sieną, tiško, atsimušusios į rūmų tinką.

Tankai įžlegėjo iš Konarskio gatvės, pro geltoną autobusą su užrašu "Kupiškis".

"Desantininkai įsiveržė į Televizijos bokštą! – Man ką tik pranešė telefonu: "Tankai traukia!"... ir staiga neliko nei diktore, nei ekrano: nuo trenksmo televizorius išlakstė šipuliais, sužvangėjo krisdami stiklai, iš prieangio išvirto ten stoviniavę ir rūkė policininkai.

– Prisidengkite ausis ir nosis! – šaukė jie žmonėms, traukdami iš terbelių dujokaukes. Girdėjau tik viena ausim, – kita, atrodė, švino pripiltą? Atsisukęs į gatvę, pamačiau tanką, spyginantį minią prožektorium. Staiga jis spjovė ugnimi į glaudžiausią jaunimo būrį, skandavusį "Lietuva! Lietuva!"

– Sprogimas, kibirkščių fejerverkas, dūmai, sužeistų

mergaičių klyksmas!... Iš miesto pusės, kaukdama artėjo greitosios pagalbos mašina.

– Vyrai! Vyrai, čionai! – Jie lenda pro langus iš kiemo pusės! – susijaudinusi pranešė iš rūmų vidaus atbėgusi moteris.

– Bučelytę užmuš! – šūktelėjo greta stovėjęs rudabarzdys kupiškėnas šokdamas į nebesaugomą prieangį. Lyg kokios magiškos jėgos pastūmėti, puolėme vidun. Siauru koridorium, slidinėdami ir klupdami ant stiklo dūženų, keliasdešimt vyrų ir moterų, bėgom pirmyn. Ūmai pirmieji sustojo, lyg įkasti, stipriai apšviestame erdviame hole.

– Studijos tenai! – Dešinėje! – šaukiau sustojusiems, braudamasis į priekį ir ranka rodydamas į ilgą prietemdytą koridorių. Ton pusėm žiūrėjo ir sustojusieji. Iš ten bėgo aukšta, stambi moteris mojuodama ranka ir išgąstingai šaukdamas...

(Bus daugiau)

AMERIKOS VENGRAI UŽTARIA LIETUVĄ

George K. Haydu, Sr., žymus Amerikos vengrų veikėjas, Lituanistikos Tyrimo ir Studijų Centrai atsiuntė American Hungarian Federation New Yorke priimtą pasigėrėtiną rezoliuciją Lietuvos, Latvijos ir Estijos naudai. Ji buvo pasiūsta visoms Jungtinių Tautų narėms (valstybėms) bei visiems JAV senatoriams ir kongresmanams.

Pasipiktinę sovietų smurtu Pabaltijėje ir Amerikos ne-reagavimu bei prisiminę savo krašto kančias 1956 m., 500 Vengrijos Nepriklausomybės minėjimo dalyvių, visų Amerikos vengrų vardu, ragino JAV valdžią ir jos sąjungininkus pirmoje savo darbų eilėje "sutramdyti

mirštančias bet dar pavojingas sovietų ekspansionizmo liekanas."

Vengrai prašo, kad Vakarų valdžios į kiekvieną šios grėsmės apraišką atstakytų bausminėmis sankcijomis" tiek ilgai, kiek reikės, kad priverstų sovietus atitraukti."

Pasikalbėjime su už rezoliuciją dėkingu LTSC atstovu, George Haydu prisiminė savo liūdną patirtį, kada jis, kaip Amerikos vengrų pirmininkas, Washingtone ieškojo pagalbos sukilusiai Vengrijai ir jos nę trupų čio negavo.

Dabar šis Lietuvos draugas gyvena Chicagoje ir yra vengrų garbės pirmininkas.

(arza)

PATARIMAI SVEIKATOS REIKALAIS

Dr. Vytautas Apynys

Jeigu amerikiečių medicinos didieji nutarė kvailinti savo piliečius, tai nereikia, kad ir mes turime tą patį daryti su mūsų tautiečiais. Padidintas ar paaugštintas kraujo spaudimas nėra jokia liga, bet ligos ar padėties simptomai. O kadangi tai yra simptomas, tai mano manymu, yra nusikaltimas gydyti simptomą, ignoruoti ligą ar jai padėti. Pirma kartą man tą žinią iškiepjo Kauno miesto ligoninėje Dr. Jonas Adamavičius.

1941 metais išsilaužėm iš Mickevičiaus pirmojo (ka lėjimo). Išlaikiau suaugusių gimnazijoje egzaminus trejukėmis ir įstojau į medicinos fakultetą hospitantu, nes neturėjau lotynų kalbos, kad galėčiau būti pilnu studentu.

Pabaigoj semestro, Kauno miesto ligoninės vyresnis daktaras Dr. Jonas Adamavičius leido mus dirbti miesto ligoninėje kaip externus. Mes statydavome bankas ant krūtinų ir nugarų, tikrindavom spaudimą. Man atrodo, kad mes vadinavom kraujo spaudimą: Riva Roci. Kai aš paklausiau daktaro Adamavičiaus kas tai per liga pakilęs kraujo spaudimas, jis atsakė, tai ne liga, tai yra simptomas, bet mes dar nežinojome kas tą simptomą sukelia.

Aš to niekad nepamiršau. Kadangi amerikiečių daktarai ir šiandieną nežino kas tą simptomą sukelia, tai jie gydo kaip ligą.

1960 metais pradėjau savo praktiką Barbertone. Dirbau kaip arklys dienomis ir naktimis visus metus ir surinkau tik 840 dolerių. Žinoma, bankrutavau. Tada persikėliau į Akroną. Turėdamas daugiau laiko sutikau gyvybės draudimo bendrovei tikrinti jų klijentų kraujo spaudimą. Jie atsiuntė juoduką, kurio kraujo spaudimas buvo 140/90. Tikrinau tris savaites. Po to pasiunčiau jiems duomenis. Parašiau viską kompanijai. Jie, žinoma, atmetė jo prašymą, o aš atsisakiau tikrinti jų klijentus.

Geresniam supratimui apie kraujo spaudimą, ir bendrai apie sveikatą, mums reikia turėti gerą vaizduotę apie kūno vandenį. Trūkstant kūne vandens, žmogus priverstas pas šventą Petrą keliauti dvigubai anksčiau.

Kaip jau anksčiau minėjau, mūsų kūnas susidaro iš 70 % vandens. 50 % to vandens yra lastelėse, ir vadinamas vidiniu vandeniu. Liku

sis 20 % vadinamas išoriniu vandeniu. Išorinis vanduo padalintas į dvi dalis: tarp lastelinio vandens 15 %, cirkuliarinis arba kraujo vanduo 5 %. Nežiūrint, kad visi trys vandenys yra atskirti, bet jie, kai reikia, gali susisiekti. 19-to amžiaus francūzų fiziologas Claude Bernard, pavadino tų trijų vandenų asociaciją Milieu Interne. Taigi tas padalinimas yra labai svarbus ir reikalingas atsiminti.

Pažvelkime dabar į kraują, vidutinio dydžio žmogaus, 70 kg. turintį 6 litrus kraujo. Normaliai jo kraujas turės 45% tirščio ir 55% vandens. Tirštį sudaro eritrocitai, leukocitai, ir trombocitai. Eritrocitai 2,2 mikronų (mikronas yra 1/1000 milimetro) dydžio. Kadangi eritrocitai padengti hemoglobinu, tas truputį juos padidina. O mažiausi kraujo indai kapiliarai, yra tikrai dvejų mikronų ar net siauresni. Taigi eritrocitai turi susilenkti slinkdami pro tuos kapiliarus.

Mūsų didžiausias organas, kuris eikvoja vandenį saugodamas mus nuo visokių blogybių, yra oda. Vidutinio žmogaus oda yra 20 kvadratinų pėdų didumo. O viename kvadratiname colyje yra 650 prakaito liaukų, ir tikrai 20 kraujo indelių. Karštoje dienoje ar sportaujant, daug vandens kūnas gali prarasti. Nors prakaito liaukos gauna tą vandenį iš tarplastelinio per skirimo, tačiau kraujas turi

tą prarastą vandenį sugražinti. Po tokio aprūpinimo kraujas tuojau pasidaro tirštesnis. Tai ypač pavojinga sportininkams, jeigu jie neturi vandens atsargos skilvyje. Bandykime pažvelgti, kas tokiu atveju pasidarys, sportuojančiam.

Prezidentas Bushas, turėdamas bėdos su linksmai skrajojančiu sūnumi, o taip pat per anksti sustabdęs Peršijos įlankos karą, sugrįžęs iš nelabai sekmingo važinėjimo, nelabai gerai ir miegojo. Taigi atsikėlęs, dar pavargęs, bėgdamas išsigijo staigmeną, – AURICULAR FIBRILATION. Kaip tas atsitiko?

Širdis yra aprūpinta keturiais kambariais. Du viršutiniai vadinami auricles, du apatiniai ventricles. Kairysis ventrikle, susitraukęs išspaudžia kraują į aortą. Tas kraujas, tuo pačiu metu, turi aprūpinti ir pačią širdį. Bet kadangi kairysis ventrikle tuo momentu susitraukęs, tai į kairiąją ventrikle kraują pavėluotai įsiveržia ir pasie-

kia kapiliarus su mažesne jėga. O jeigu kraujas sutirštėjęs nuo prakaitavimo, atidavęs dalį vandens tarplasteliniam skyriui, ir negavęs rezervų iš skilvio, nepajėgs prasiskverbti pro kapiliarus. Nervinis signalas, pasiųstas iš ventrikle į auricle, užalumuos auricle. Tada auricle pradės pumpuoti labai skubiai, net 400 ar daugiau kartų į minutę. O tas skubus pumpavimas vadinamas AU RIKULAR FIBRILATION. Jeigu kraujas neperdaug sutirštėjęs, tai fibriliavimas pajėgs prastumti kraują, pavojus praeis, bet fibriliavimą reikės stabdyti. Bet jeigu kraujas per daug tirštas tai ir širdies priepuolis.

Esu labai abejingas, kad Prezidentas turi goiterį thyroido liaukos. Iki tos dienos jis neturėjo jokio simptomo. Jie būtų daug anksčiau suradę. Kadangi jie nežino kas atsitiko, tai jie surado ir priežastį. Tas atsitinka, kai nėra profilaktinės medicinos.

(Bus daugiau).

tobiografija "Laiko pagrėbštai".

Knyga tuo įdomesnė, kad ji gausiai iliustruota autentiškom nuotraukom iš jo paties gyvenimo, iš šeimos, mokyklų, sambūrių gyvenimo, iš tėvynės, Sibiro ir išeiviškos aplinkos. Kad atsiminimai liktų labiau tikėtinu liudinimu, knygoje įlipti dyti Kulbokų genties Medis, sodybos brėžinys ir kaspų aplinkos žemėlapis.

Autorius Vladas Kulbokas įsiamžino save mūsų kultūros literatūros istorijoje, surinkęs žinias ir dviem tomiais išleidęs išeivijos literatūros kritikų ir jų rašinių apibūdinimus. Pirmas tomas 1982 m. turi apie 550 psl., antrasis – 1987 m. 215 psl. (šis tomas išleistas Veronikos ir Vlodo Kulbokų lėšomis).

Gavęs pirmąją kritikos tomą, Bronys Raila per "Free Europe" radiją į Lietuvą kalbėjo: "Tai nuostabus veikalas, kur atliktas tiesiog milžiniškas darbas, surinkta atrinkta ir parodyta, kokia gyva ir plati užsienyje buvo literatūrinė kūryba ir josios kritika, studijos ir diskusijos, meninių ir dvasinių problemų iškėlimas bei vertinimas apskritai."

Dabar tie kritikos tomai Lietuvoje grobštyte grobštom. O jų išleista tiek mažai.

Vlodo Kulboko "Laiko pagrėbštai" aptariau tik pačiais bendriausiais bruožais. Ją dera išgityti (jei dar kur gaunama) ir ištiesai paskaityti.

VLADAS KULBOKAS "LAIKO PAGRĖBŠTAI"; išleido Veronioka ir Vladas Kulbokai; Viršelis Vlodo Vijeikio. 336 psl. tiražas 500 egz. Kaina nepažymėta.

GYVATOS PAGRĖBŠTAI

(Atkelta iš 5 psl.)

kritimų. Čia tokį, kaip ir daugelio mūsų, šeimos, giminių, genčių ir artimųjų išgyvenimai, susilietimai krikštynose, vestuvėse, šermenyse. Mokyklose, darbuose.

Laikas – šitos gyvatos di dysis rikiuotojas. Specifinis laikas, bet ne išimtinė prasmė. Jis daugelio mūsų toks pat. Pirmasis Didysis karas, kieta vokiečių okupacija, graži, brangi Nepriklausomybės epocha. Bolševikmetis, Trėmimai. Klajonės po svetimas žemes.

KAUNAS MEDICAL ACADEMY & NORTHEASTERN UNIVERSITY

offers its

CONTINUING EDUCATION SEMINAR IN LITHUANIA FOR PHARMACISTS

15 Hours Credit for Continuing Pharmaceutical Education
JUNE 9 -17

Pharmacists, their families, relatives and friends are invited to participate. There will be sightseeing programs in Kaunas, Druskininkai and Vilnius for non-seminar participants.

Tour price.....\$ 1,849.00 from Boston & New York
Continuing Pharmaceutical Education Fee
for Seminar Participants.....\$150.00

Seminar Faculty: Dr. Barry Bleidt, Professor of Pharmacy
Administration Xavier University, New Orleans, LA.

Algirdas J. Lukosevičius, R. Ph., Director of Medical
Research Medical Education Network, New York, NY.

Dr. Michael Montagne, Professor of Social Pharmacy
Northeastern University, Boston, MA.

Dr. Eduardas Tarasevičius, Dean of Pharmaceutical
Faculty Kaunas Medical Academy, Kaunas, Lithuania

For more information, please contact:

BALTIC TOURS
77 Oak St., Suite 4
Newton, MA 02164

Dvidešimt devintasis Dirvos novelės Konkursas PREMIJA 700 DOLERIŲ

skiriama iš

a.a. SIMO KAŠELIONIO

palikimo, kurį tvarko
Korp! Neo-Lithuania

Tema: Autoriams suteikiama neribojama teisė novelės temą, turinį ir pobūdį patiems pasirinkti.

Ilgis: Novelė turi būti ne trumpesnė kaip 15 psl. mašinėle rašytą, su dvigubu tarpu.

Laikas: Paskutinė rankraščiu įteikti data 1991 metų rugsėjo 15 d. (pašto antspaudas).

Adresas rankraščiams siųsti:

Dirva, Novelės konkursas,
P.O. Box 19191
Cleveland, Ohio 44119-0191

Paruošimas: Konkursui siunčiami rankraščiai būtinai privalo būti parašyti rašomąja mašinėle ir pasirašomi slaptyvardžiu. Tas pats slaptyvardis užrašomas ant priedamo uždaro vokelio, kuriame įdėta autoriaus tikroji pavardė, adresas ir telefono numeris. Tikslai laimėjusio vokelis bus atidarytas

Nepremijuoti rankraščiai grąžinami tikslai autoriams prašant, jų nurodytu adresu.

Jury komisija iš trijų narių sprendžia kas premijuotina paprasta balsų dauguma.

LIETUVIŲ SPORTO ŽAIDYNĖS CHICAGOJE

Ed. Šulaitis

Balandžio 13-14 dienomis Chicagoje įvykusiose 41-se Šiaurės Amerikos lietuvių sporto žaidynėse dominavo krepšininkai. Jų čia buvo net 23 komandos, kurių tarpe viena ir iš Lietuvos (Kauno "Pluoštas"). Daugiau sia komandų sutraukė vyrų B klasę (13), toliau ėjo vyrų A klasę (su 6 komandomis) ir jaunių A klasę (4 komandos).

Daugiausia dėmesio buvo skirta vyrų A klasės varžyboms ir čia pelnytai I vietą iškovojo New Yorko Atletų klubo krepšininkai, kurie baigmėje lengvai – 92-66 įveikė Chicagos "Nerį". "Neris" tik iki pirmojo kėlinio vidurio dar pajėgė rimčiau pasipriešinti, o tada jau pradėjo dominuoti niujorkiečiai ir kėlinys baigėsi 51-31 jų naudai. Po pertraukos chicagiečiai jau nedaug ką galėjo padaryti. Kadangi New Yorko krepšininkai ne labai stengėsi ir išleido atsarginius, tai pasekmė nebuvo tokia aukšta, bet jų pranašumas buvo aiškus.

Pusfinalyje "Neris" labai sunkiai įveikė savo draugus iš Chicagos – "Lituanicos" krepšininkus ir čia, turint laimės, pastarieji net laimėti galėjo. "Lituanica" taip pat pralaimėjo ir rungtynėse dėl III vietos. Juos čia nugalėjo Toronto "Vytis" su aukštųjų J. Karpiu 70-62.

Vyrų B klasėje pirmą vietą iškovojo Clevelando "Žaibas", kuris neturėjo jokio vargo laimingai į finalą patekusių kauniečius. Clevelando vyrai, kurie pernai žaidė vyrų A klasėje (šiomet nė Clevelandas nė Detroitas A klasėje komandų neturėjo) laimėjo 86-51. Kauno komanda pirmame rate nugalėjo Cicero "Ateitį", tose rungtynėse žaidusią be trijų pagrindinių žaidėjų ir tik penkiese. Patyrusi šį vienin

telį pralaimėjimą, "Ateitis" turėjo iškristi į paguodos ratą, kur, jau pilnu sąstatu laimėjo visas tris rungtynes (paguodos rato finale ji nugalėjo Chicagos "Lituanicą" net 78-51).

Kauno "Pluošto" komandą į JAV iškviatė New Yorko sportininkai. Iš viso atvyko 15 asmenų grupė, jų tarpe ir "Žalgirio" respublikinės tarybos krepšinio treneris Vytautas Lenkutis, kuris Chicagoje teisėjavo keturioms rungtynėms.

Jaunių A klasės baigmėje susitiko Chicagos "Neris" ir Detroito "Kovas". Laimėjo chicagiečiai, įveikę Kovo jaunuosius 79-56.

Kiek nuvylė tinklinis. Vyrų grupėje dalyvavo tik 5 komandos, o moterų iš viso nebuvo, nes be Chicagos "Neries", niekas nesiteikė atvykti. Todėl pas moteris buvo tik vienerios parodomos pobūdžio rungtynės, kuriose susitiko "Neris" ir kita komanda (ji rengiasi važiuoti į IV Pasaulio lietuvių sporto žaidynes Lietuvon), sudaryta iš "Neries" žaidėjų ir keletos tinklininkių iš kitų miestų.

Pas vyrus lengvai I vietą iškovojo "Neries" tinklininkai, finale sukūle Los Angeles "Bandą" 15-2 ir 15-3. 3-4 vietas dalinosi Detroito "Kovas" ir Clevelando "Žaibas". Paskutinėje vietoje liko Toronto "Perkūnas".

Taip pat buvo varžomasi ledo ritulyje (buvo 4 komandos), kėgliaivime (važėsi 25 žmonės) ir šachmatuose.

Šiaip šios žaidynės niekuo nepasižymėjo. Kaip buvo galima laukti, nė žiūrovų daug nebuvo. Tik finalinėms rungtynėms sekmdienio popietę jų susirinko kiek daugiau. Bet ir čia jų dauguma – varžybose dalyvavusieji sportininkai ar kartu su jais iš kitur atvyku-

sieji žmonės.

Balandžio 13 d. vakare Jaunimo Centre vyko sportininkų šokiai, kur jaunimo tikrai netrūko. Ten vyko ir sporto klubo atstovų pasitarimas, kuriame buvo kalbama apie IV Pasaulio lietuvių sporto žaidynes Lietuvoje. Pranešimą padarė ŠALFASS-gos pirm. Valdas Adamkus. Atrodo, kad Sąjungos vadovybės visas dėmesys nukreiptas į Lietuvą ir tik toms žaidynėms negailima laiko bei energijos. Beje, V. Adamkus tuoj po žaidynių išvyko į Maskvą ir

Cicero "Ateities" krepšinio komanda, 41-mosios S. Amerikos žaidynėse Chicagoje laimėjusi paguodos ratą vyrų B klasės varžybose. Pirmas iš kairės apačioje – komandos kapitonas Ed. Šulaitis, jaun.

E. Šulaičio nuotr.

Lietuvą, ten nuveždamas Š. Amerikos lietuvių žaidėjų registraciją.

PAS "LITUANICOS" FUTBOLININKUS

Chicagos Lietuvių Futbolo klubas "Lithuanica" šiemet įžengęs į savo 41-sius veiklos metus, rimtai žiūri į ateitį ir nori plėsti veiklą.

Žiemos metu klubo dvi komandos varžėsi "Metropolitan Indoor Soccer" pirmenybėse. Vyrai čia užėmė IV vietą, o jaunieji, šiomet pirmą kartą po ilgos pertraukos vėl pasirodė aikštėje, tu rėjo pasitenkinti kuklesniais rezultatais. Beje, ir vyrų komanda, kurią šiomet daugumoje sudarė iš Lietuvos atvykusieji žaidėjai, buvo nepripatę prie šios rūšies futbolo žaidimo ir jie negalėjo įeiti į nugalėtojų tarpą.

Po šių pirmenybių užbaigimo, įvyko klubo metinis susirinkimas. Čia buvo pažymėta, kad klubo išlaidos per metus siekia daugeli tūkstančių dolerių, o pajamų susidaro mažiau. Žaidžiant aukščiausioje divizijoje ir išlaidos žymiai padidėja. Todėl be mecenatų, savo tautiečių paramos klubas negalės išsilaikyti Chicagos futbolo viršūnėse (pernai lietuviai užėmė II vietą aukščiausioje lygoje). Į klu

bo vadovybę dalis buvo perrinkta buvusiųjų valdybos narių: A. Glavinskas, J. Juška, G. Bielskus, Ed. Šulaitis. Prie jų prisidėjo L. Juraitis ir kt.

Balandžio 21 d. savoje – Marquette Parko aikštėje "Lituanica" pradėjo šią metų sezoną Metropolitan lygos aukščiausioje divizijoje. Jų varžovu buvo "Kickers" vienuolikė – viena iš geriausiųjų Chicagoje. Rungtynės buvo labai atkaklios ir lietuviai ilgą laiką turėjo aikštės

persvarą. Tačiau jos baigėsi lygiomis 1-1. Lietuvių naujai labai gražų ir stiprų įvartį įmušė Virgis Žuromskas (jis kartu su Gyčiu Kavaliausku yra iš garsiosios Vilniaus "Žalgirio" komandos, kuri vasario mėnesį viešėjo Amerikoje ir jie nebegrižo į namus).

Dabar komandoje žaidėjų daugumą sudaro futbolininkai iš Lietuvos, kurių dėka "Lithuanica" pasidarė viena iš pavojingiausių komandų Chicagoje.

Reikia laukti ateinančių susitikimų ir manyti, jog mūsų tautiečiai parems komandą gausiu atsilankymu rungtynėse bei didesne finansine parama.

E. Š.

1991 KELIONĖS Į LIETUVĄ

Nuo 7 iki 14 dienų Lietuvoje
19 įvairių maršrutų

Dauguma kelionių aplenkia Maskvą. Maršrutai įdomūs – Šiluvos Atlaidai, kelionė laivu Baltijos jūroje, Lietuva, Kopenhaga, Varšuva, Helsinkis

Smulkesnėms informacijoms ir lankstinukams, kreipkitės į

BALTIC TOURS

77 Oak St., Suite 4 Newton, MA 02164
Tel. 617-965-8080 Fax 617-332-7781

Gytis Kavaliauskas ir Virgis Žuromskas (kairėje) su kitais Chicagos "Lituanicos" futbolo žaidėjais pirmą kartą chicagiečių uniformose Chicagoje. Ed. Šulaičio nuotr.

PETKUS

TĖVAS IR SŪNUS

MARQUETTE
FUNERAL HOME

Marquette Funeral Home
2533 West 71st Street
Chicago, Illinois 60629
1-(312)-476-2345

Petkus Funeral Home
1410 South 50th Avenue
Cicero, Illinois 60650
708-863-2108

Hills Funeral Home
10201 South Roberts Road
Palos Hills, Illinois 60465
708-430-4455

Petkus-Butkus Funeral Home
1446 South 50th Avenue
Cicero, Illinois 60650
708-652-1003

Visus laidotuvių namus galite pasiekti
skambindami 1-(312)-476-2345

ANTHONY B. PETKUS
DONALD A. PETKUS

DONALD M. PETKUS
LAWRENCE C. GASUNAS

MUZIKINIAI APDĖMOJIMAI

Vladas Vijeikis

Psichologai dar neišaiškino, kodėl Chicago lietuviai mėgsta operą. Štai jau 35 sezonas ir lankytojų netrūksta. Šiais metais net ir Amerikoje esanti ekonominė depresija nesukliudė. Kai kurie pašaipūnai tritina, kad daugumas į operą eina susitikti su pažįstamais. Tiesa, čia labai gera proga pamatyti senai pažįstamą veidą. Nors tas veidas gerokai pasikeitęs į kažkurį pusę, kad tenka gerokai pavartyti makaulės labirintus, kad prisimintum pavardę. Net ir artimų buvusių simpatijų veidai sukelia sunkumų. Bet taip samprotauti labai nepatriotiška ir nemėgė. Tad čia, susigėdęs susilaikau.

Kokiais sumetimais aš atsiradau operoje Lituani, neaiškinsiu. Tai labai keblus reikalas. Tik faktas buvo,

kad nepagailėjau dolerių, kuriuos buvau numatęs kitiems tikslams. Ir vistiek atsiradau operos mylėtojų būryje. Vienas senai matytas, bet dar atpažįstamas, klausia:

– Ar tavo draugas Florijonas atsilankė į operą? – matyt Dirvos skaitytojas.

– Ką jūs, – sakau, – Florijonas ne tik atsilankė, bet dalyvauja pačiame spektaklyje.

– Ar dainuoja? – su labai didele nustebimo doze balse paklausė smalsusis mano pažįstamas.

– Nedainuoja. Jis kareivio rolę vaidina, o kad atpažinti, kuris jis tarp to pulko, tai jis turės pačią ilgiausią ietį.

– Ahaaa, – tik tiek galėjo komentuoti Dirvos skaitytojas ir nuskubėjo susitikti su kitais.

Scenoje tuojau atpažinau Florijoną. Atliko savo rolę puikiai. Stovėjo sargyboje nejudėdamas. Tik paskutiniame veiksmo labai išvaidino. Toje scenoje, kur lietuviai puola kryžiuočius, taip išikarščiavo, kad tikrai mirtinai būtų su ietimi perdūręs kryžioką. Laimei, jam pamaišė kiti kareiviai, kurie nebuvo tokie karšta-košiai. Po spektaklio nubėgau į užkulisį pasveikinti Florijoną. Jis buvo labai išdidus savo sceniniais laimėjimais man draugiškai prisipažino:

– Režisierius iš manęs atėmė ietį. Sekančiame spektaklyje būsiu belaisvis surakintomis rankomis. Kokią sceninę veiklą gali išvystyti su grandiniais.

– Florijonai, nenusimink. Žinok, kad nėra mažų rolių, yra tik maži aktoriai. Tu sugebėsi. O kodėl tau nedavė dainuojančios rolių?

– Visus geriausius vaid-

menis gavo atkviesti iš Lietuvos. Tik pagalvok, kiek tai kainavo. Aš trisdešimt metų dainuoju, vaidinu ir kad nors už benziną kas nors būtų pasiūlęs. Net bilietus giminėms pirkau. Bet menas galingas ir stebuklingas. Jis dievų pirmagimis sūnus! – uždainavo Florijonas plėšdamas prilipintą barzdą.

Toks balsas, pagalvojau, o dainuojančio vaidmens jam neduoda. Koks nuostolis operinei kultūrai.

Už poros dienų aš vėl atsiradau didelės vertės įvykyje – Dainų šventėje. Nesu koks minkštaširdis, bet vos sulaikiau ašaras matydamas tokius būrius gražaus jaunimo. O merginos su tautiniais kostiumais! Nors bėk ir bučiuok kiekvieną. Taip daugelis būtų padarę, jeigu žmonos prie šono nesėdėtų. Tad tenka pasitenkinti tik širdies džiūgavimu. Atleiskite, įsivėliau į sentimentus, bet visi esame silpni.

Taigi, grožiūsi, žaviuosi ir per žiūronus stebiu chorą. O tie žiūronai vis į merginų pusę sukasi. Nugalėjęs velnio pagundas susiradau Florijoną. Jis stovėjo pačioje paskutinėje eilėje. Bet žiojosi lyg už visą chorą būtų norėjęs atidainuoti.

Po dainų šventės, mažai pastangų padėjau kol susiradau toje baisioje žmonių maišatyje Florijoną. Nepagailėjau gyrimo visiems ir visoms. Nustebau, kad Florijonas po visų dainavimų dar turėjo visai normalų balsą. Pagaliau sakau:

– Tokia daugybė dirigentų buvo. Ir visi geri. O choras taip jų klausio.

– Mažai į juos žiūrėjau, – sako Florijonas, – akys kryo į Jūrąte Nausėdaite, kuri visai šventei vadovavo. Tik pamanyk, dar vakar televizijoje mačiau, o šandien natūraliu kūnu visai ne toli tavęs. Filmų žvaigždė, o tautiniu kostiumu vilki ir kalba taip lietuviškai.

Mūsų veikėjai, kad bent kiek supratimo turėtų, nusiustų ją pas Bushą pasikalbėti. Matytum, kaip jis kitaip imtų giedoti. O kalbant apie veikėjus. Tie mūsų vadovai ir komitetų pirmininkai su Jūrąte glebėsčiausi ir bučiavosi. Baisiai jiems pavydėjau. O kodėl su chorisais nepasibučiuoti? Mat tau tavo kaltinantį žvilgsnį. Žinoma, kad visų neišbučiuosi. Bet, sakysime tuos, kurie bent trisdešimt metų chore dainavo. Pakliūčiau ir aš. – Florijonas atsidusėjo, – gal kai penkiasdešimt metų sueis?

– Pasakyk man, Florijonai, kodėl prieš pabaigą ėmė garus leisti? Kai kurie nusigando. Manė gaisras. O mano kaimynas sako: "Jeigu taip Izraelyje padarytų, tai salė per tris sekundes ištuštėtų".

– Parodei savo meninį menką išsilavinimą. Ar tau pakenkė? Ar ėmei čiudėti?

– Sėdėjau balkone, tad manęs nepasiekė.

– Čia simbolika. Neklausk manęs kokia. Kas supras aukštųjų meninių sferų užmanymus. Tau dar reikia priaugti.

Kur buvus, kur nebuvus, atsirado Florijonienė.

– Vaziuojam namo.

Florijonas dar metė nostalginių žvilgsnių į gražių chorisčių būrį ir nukiutino pasakui Florijonienę.

• PAIEŠKOMAS BENAS MOTIEJAITIS, brolis Prano Motiejaičio ir pusbrolio Jono Švarco. Galintieji suteikti apie jį žinių, prašomi rašyti Jonui Švarcui: 29750 Arthur Rd., Wickliffe, Ohio 44092, arba skambinti tel.: 1-216-944-2179 (call collect)

(22-25)

Now you can buy a home for less.

Announcing the Community Homeownership Club

Here, for qualified buyers, is a special, limited-time opportunity to buy a home. Our Community Homeownership Club Loan is a cooperative effort between Ameritrust and local church, real estate and development organizations. The Community Homeownership Club Loan features:

- No points to be paid
- Low fixed rate for up to 25 years*
- No private mortgage insurance required
- 5% down payment for a one-family home

You are eligible for this loan if the purchase price is \$10,000 to \$65,000 for a one-family home. The home must be owner-occupied and located in certain Federally-designated census tracts. A financial planning class is provided.

Find out how you can take advantage of the Community Homeownership Club at the Ameritrust office nearest you.

*Example: for home loan amount of \$50,000 at 9.875% interest (9.970 Annual Percentage Rate), the home loan will be paid in 300 equal and consecutive installments of \$449.95 plus taxes. Assumes down payment of 5% and no points, plus 30 days prepaid interest. Rate subject to change.

Ameritrust.
Service you can bank on.

©1991 Ameritrust

Member FDIC

CLEVELANDE ir apylinkėse

• 1964 M. CLEVELANDO SKAUTININKŲ Draugovė, Mirusių Prisiminimo Dienoje, Visų Sielų Kapuose, pradėjo skautų, karių ir visų mirusių lietuvių kapus atžymėti tautinėmis vėliavėlėmis, kad parodytų tos dienos kapų lankytojams, jog Lietuva gyva.

Pradžią nebuvo sunki, nes tada dar mažas skaičius lietuvių ilsėjosi gražios gamtos prieglobstyje. Šiandieną lietuvių kapų skaičius jau siekia virš 600.

Kyla klausimas kas toliau rūpinsis? Vėliavėlių pagaminimo išlaidos padidėjo, o darbo talkininkai pavargo. Šiais metais jau buvo nelengva suorganizuoti finansinę ir fizinę talką. Jaunimas nepasirodė.

Dėka pensininkų: Bronės Tarutienės, Irmos Ricukvienės ir Efrozinos Gausienės, trijų skautininkių draugovės iniciatyva, dalinai prisidėjus Pilėnų Tunto tuntininkui v.s. Remigijui Belzinskui, vėliavėlės buvo pagamintos ir pensininkams bei L.K.V. "Ramovė" atstovui talkininkaujant, pagal galimybę, buvo išdėliotos.

Palaikykime šią gražią tradiciją nors iki Lietuva bus laisva. Remkime ją visapusiškai.

Išlaidoms padengti aukojo!
Marija Stankūnienė 20.00 dol.
Margaret August 15.00 dol.
Antanas Vaitėnas 10.00 dol.
Anita Giedraitienė 5.00 dol.

Labai ačiū aukotojams ir visiems talkininkams!

v.s. J. Budrienė

• ŠV. JURGIO PARAPIJOJE. Gegužės m. šv. Jurgio parapija turėjo metinį susirinkimą. Klebonas kun. J. Bacevičius savo pranešime aptarė pastarųjų metų veiklą, pasisekimus bei nesekmes ir optimistiškai pažvelgė į ateitį. Jis gerėjosi parapijos savanorių talkininkų darbais, šalpos centro veikla, padėjo Dirvai ir Tėvynės Garsų radijui už Šv. Jurgio parapijos veiklos informaciją.

Tradicinė Mirusiųjų Prisiminimo Diena buvo iškilmingai atšvęsta. Šventoriaus sodelyje iškelta žvaigždėtoji vėliava, trimito garsais ir šautuvų salvėmis pagerbti žuvę kariai. Prieš Mišias priežnytyje buvo tradicinis žuvusiųjų patikrinimas. Mišias aukojo ir pamokslą pasakė klebonas kun. J. Bacevičius. Iškilmės užbaigtos parapijos salėje veteranų šeimininkių paruoštais pusryčiais ir pasi darbavusių veteranų atžymėjimais. Ramovėnų vardu sveikino Vyt. Januškis. Šio se iškilmėse dalyvavo su savo vėliavomis katalikų karo veteranų #613 posto nariai, ramovėnai ir šauliai, viso 125 asmenų.

• ŠALFAS PIRMENYBĖS. 26-tosios ŠALFASS metinės golfo pirmenybės įvyks 1991 m. rugpjūčio 30 d. – rugsėjo 1 d. Quail Hollow Resort golfo laukuose, Concord, Ohio. Jas rengia Clevelando Lietuvių Golfo klubas. Dėl informacijų prašome kreiptis pas Algį Nagevičių (216) 845-4954 arba pas Edį Blumentalį (216) 521-7339.

VĖLIAVŲ DIENOS IR ELLIS ISLAND MUZIEJAUS MINĖJIMAS.

Šį penktadienį, birželio 14 d. 7 val. vak. Public Utilities Building auditorijoje – 1201 Lakeside, bus prisiminta Vėliavų Diena ir Ellis Island per kur visą eilę imigrantų įžengė į Ameriką. Ta proga pagrindinę kalbą pasakys Algis Rukšėnas – Tautybių Centro direktorius. Apie Ellis Island kalbės Dr. E. Meggins. Meninę dalį atliks Ohio Boys Choir.

Visi Clevelando lietuviai maloniai kviečiami dalyvauti. Ši minėjimą rengia Clevelando miestas. Komitetą sudaro Richard J. Kobnisiewicz – Clevelando Miesto tautybių atstovas, John Pappandreas, Harold Ticktin, Carla Tricarichi, Dr. E. Meggins, Ingrida Bublienė ir D. Skrabec.

PARENGIMAI

1991 m.

• BIRŽELIO 29 d. Clevelando Lietuvių Kultūrinių Darželių tradicinė – vakaronė 6:00 v.v. Gwinn estate, Bratenahl, OH.

• LIEPOS 14 d. Clevelando pensininkų klubo gegužinė įvyks Lietuvių namų patalpose.

• LIEPOS 21 d. sekmadienį, po 10:30 val. sumos, Šv. Jurgio parapijos gegužinė šventoriaus sodelyje.

• LIEPOS 28 d. sekmadienį 12:00 val. po piet, Žalgirio šaulių kuopa rengia gegužinę prie ežero – Beachland Park Ass. – 17815 Canterbury Rd.

• RUGPJŪČIO 4, tradicinė ramovėnų gegužinė žurnalui "Karys" paremti, įvyks prie ežero tarp Landseer ir Canterbury gatvių. Pradžią 12 val. pietų metu.

• RUGPJŪČIO 18 d. Clevelando Lietuvių klubo tradicinė gegužinė įvyks Kroatų sodyboje.

• RUGSĖJO 8, Šiluvos Šventė Šv. Jurgio parapijosje.

• RUGSĖJO 28 d. Pabaltiečių vakaras Lietuvių namuose, Rengia lietuviai, latviai ir estai.

• SPALIO 12-13 Lietuvių Dienos. Rengia LB Clevelando apylinkės valdyba.

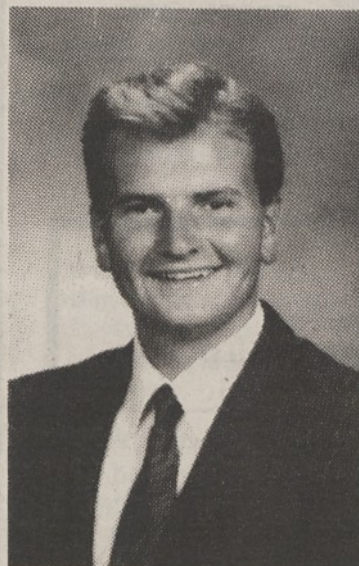
• SPALIO 26 d. Klaipėdos liaudies melodikos muzikantų ir dainininkų ansamblio UOSTAMIESČIO MUZIKANTAI koncertas. Rengia LB Clevelando apylinkės valdyba

• LAPKRIČIO 10, 11:30 val. Šv. Jurgio parapijos Mini-Festivalis parapijos salėje.

• LAPKRIČIO 23, Lietuvos kariuomenės atsikūrimo minėjimas Lietuvių Namų viršutinėje salėje. Rengia Clevelando ramovėnai.

• GRUODŽIO 24, Bendros Kūčios 9:30 v.v. Šv. Jurgio parapijos salėje. 1992 M.

• BALANDŽIO 25 d. Grandinėlių parengimas.

Saulius Steponavičius, clevelandiečių Gidonės ir Kęstučio Steponavičių sūnus. Gegužės 26 d. baigė Gilmour Academy.

Gimnazijoje jis priklausė: svetimų kalbų klubui, SADD klubui (studentai prieš gėrimą ir važinėjimą) ir buvo krepšinio komandos kapitonas. Saulius, taip pat, priklausė ateitininkų organizacijai, lankė Šv. Kazimiero lituanistinę mokyklą ir šoko tautinėje šokių grupėje "Grandinėle". Rudenį išvyksta į Penn State Universitetą, Pensilvanijon, studijuoti inžinerijos.

Šv. Kazimiero lituanistinė mokykla paminėjo Lietuvos nepriklausomybės atkūrimą ir sausio 13-sios žudynes Vilniuje Tomo Vileikio nuotr.

• PAGERBTAS KARO

VETERANAS Jonas Milikas, Jr., apdovanotas Ohio Katalikų Veteranų Departamento – JOHN J. MARTIN žymeniu. Tai yra aukščiausias šios karo veteranų organizacijos atžymėjimas. J. Milikas, Jr., yra Clevelando Šv. Jurgio parapijos Katalikų Karo Veteranų #613 posto narys.

FOR RENT

1/2 NEW DUPLEX 2 BED. 1-1/2 BATH GAR. OPPOSITE DWNTWM. EXPR. BUS, NO PETS, 525.00/MO. NO UTILITIES 17504 GROVEWOOD 486-2071

• IŠNOMUOJAMA dviejų miegamųjų apartamentas Eucid, Ohio. Tel. 481-4169.

Taupa

Lithuanian Credit Union
Lietuvių Kredito Kooperatyvas
767 East 185th Street
Cleveland, Ohio 44119
(216) 481-6677

Isikūres Nuosavyuose Namuose

Taupykite ir Skolinkitės vieninteliame lietuvių kredito kooperatyve Ohio valstijoje.

Darbo Valandos:

Antradieniais – ketvirtadieniais nuo 9:00–4:00 p.p.
Penktadieniais nuo 9:00–6:00 v.v., Šeštadieniais nuo 9:00–3:00 p.p.
Sekmadieniais nuo 11:00–12:00 p.p. (DMNP parapijos patalpose)

Visi Bankiniai Patarnavimai

Mokame Aukštesnius Nuošimčius Už:

Taupymo Skaitymas, Certifikatus, IRA, Čekių Skaitymą, ir t.t.

Skoliname Geriausiomis Išsimokėjimo Sąlygomis:

Asmeniniams Reikalams, Automobilių ir Laivų Pirkimui, Namų Remontui (Home Equity), Namų Pirkimui (Mortgages)

Parduodame pinigines perlaidas (Money Orders), Traveler's Checks, Priimame telefono, elektros, šildymo, ir vandens sąskaitas, Buckeye Cards, Notaro patarnavimai, U.S. Savings Bonds, ir t.t.

*** Klekviena taupomoji sąskaita federalinės valdžios ***
apdrausta iki \$100,000.

Mūsų Tikslas: Ne pelnas, bet sąžiningas patarnavimas.

JAKUBS AND SON Laidojimo Įstaiga

Della E., William J. Sr.,
William J. Jakubs Jr. ir
Barbara Jakubs Schmidt

Licenzijuoti direktoriai ir balzamuotojai

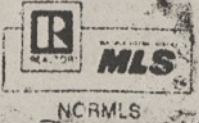
936 East 185th Street, Cleveland, Ohio 44119

Tel. (216) 531-7770

Laidotuvių koplyčia erdvi, vėsinama teikianti jaukią atmosferą liūdesio valandoje. Didelė aikštė automobiliams pastatyti.

RITA MATAS - Broker - G.R.I. - C.R.A.

MATAS REALTORS

2412 CEDARWOOD ROAD
PEPPER PIKE, OH 44124
(216) 473-2530

18021 MARCELLA ROAD
CLEVELAND, OH 44119
(216) 486-2530

ADV. VYTAS MATAS - teisinis patarėjas

DIRVA

IVYKIŲ KRONIKA

NAUJI DIRVOS PRENUMERATORIAI:

Džiaugiamės, kad vėl galima paskelbti devynių naujų Dirvos prenumeratorių pavardes ir juos pasveikinti. Jie yra:

Nasvytytė Ingrida – San Francisco CA.

Raugalis Jonas – Waterbury CT.

L. Stungevičius – Hamilton, Ont. Canada. Užsakė Juozas Glebus pridėdamas ir \$10.00 auką.

Ramūnas Švarcas – Bradford. MA. užsakė tėvai.

Tamulionis Romas – Spiritwood, ND užsakė Nancy Pointer,

Pikturka Henrikas – Willock, OH.

Dr. Vida Scarpello – Gainesville, FL.

Biskis Gailė – Port Richney, FL.

Zatkus Ambrose – San Bernardino, CA.

V-9-91 iki VI-3-91

BE DIDELIŲ PASTANGŲ BŪTŲ BUVĘ KITAIP

Esame gavę Angelės Nel sienės, lietuvių Bendruomenės Western Region pimininkės laišką, kuriame ji aiškina, kad mūsų skelbta žinia, pavadinta "Geri Ženkilai" (Dirva, gegužės. 9 d.) turėjo ir daug sunkumų. Nixono bibliotekos programa buvo įtraukta tik jos apžiūrėjimu. Ir tik didelių jos pastangų, pažinčių ir darbo dėka, remiant įtakingiems amerikiečiams, pasisekė iš apžiūrėjimo prasiplėsti į priėmimą. Buvo norima, kad priėmimo dalyvautų ir pats R. Nixonas. Jam negalint atvykti, dalyvavo jo duktė Julie Nixon – Eisenhower. Priėmimas pasisekė gerai. Net ir pats R. Nixon už tas pastangas padėkojo.

NAUJI ŽENKLAI

Tesdamas iškiliųjų lietuvių dailininkų ženkliukų seriją, Lietuvškosios skautybės Fondas išleido naują menišką dail. Prano Lapės pieštą ženkliuką kljavimui ant vokų.

Ženkliukus galima įsigyti visur, kur yra lietuvių skautų vienetai arba krepiančiai į Č. Kiliulį, 17 Tyler Rd. Lexington, Mass. 02173. (k.n.)

IEŠKOME PIRKTI

RUSŲ MENINIUS IŠDIRBINIUS IŠ 1920, 1930 AR 1940 METŲ.

TAI ĮVIRŠO PLAKATAI POPIERIUI, DIRBINIAI AUDINIUISE, MEDYJE AR METALE. ŠAUKTI PIRMAD-PENKTADIENIAIS TARP 8 AM-5 PM TELEF. 398-8600

PADĖKA

Atsisveikinant su Clevelandu, mūsų širdyse lieka dėkingumas ir pagarba visiems, kuriuos sutikome, kurių gerumą, širdies šilumą pajutome.

Dėkojame vyskupui Pauliui Baltakiui už pakvietimą ir meilę, Clevelando ordinariui vyskupui Anthony M. Pilla už priėmimą ir parodytą dėmesį, Dievo Motinos Nuolatinės Pagalbos parapijos klebonui kunigui Gediminui Kijauskui, S.J., kurio namuose radome jaukią pastogę ir brolišką meilę, jo pagalbininkui monsinjorui Aleksandrui Goldikovskui ir visiems broliams kunigams, kuriuos čia sutikome.

Nuoširdžiausia padėka mieliems tautiečiams, kurių širdies gerumą, Dievo ir Tėvynės meilę pajutome. "Ne turime nei aukso, nei sidabro", kaip sakė apaštalas Petras, kad galėtume atsilyginti, tačiau su dėkingumu tariame "Dieve, atlygink".

Vyskupas Juozas Žemaitis,
Vilkaviškio vyskupijos
apaštalinis administratorius

Kunigas Vytautas Gustaitis,
Vilkaviškio dekanato dekanas ir
Parapijos klebonas

Kai pavasaris skleidė
pirmuosius žiedus –
Mirtis pasibeldė į mūsų namus

A. A.

KAZYS ADOMAVIČIUS

Mūsų mylimas vyras – tėvas ir senelis baigė šią žemiškąją kelionę, ramiai užmerkdamas akis 1991 metais balandžio 26 dieną Centerville, Cape Code.

Skausme liko žmona ONA, sūnus VIKTORAS su šeima, dukros BIRUTĖ ir RAMUNĖ. Lietuvoje sesuo LIUDA LINKEVIČIENĖ ir daug giminių Montrealyje bei Australijoje.

Ilsėkis Viešpaties ramybėje

Liūdesyje likusi visa šeima

LTS Bostono skyriaus steigėjui

KAZIUI ADOMAVIČIUI – ADAMS

mirus, jo mylimą žmoną, sūnų VIKTORĄ, dukras BIRUTĘ ir RAMUNĘ bei visą šeimą užjaučia ir kartu liūdi

LTS Bostono skyrius

Vilkaviškio Vyskupas Juozas Žemaitis birželio 2 d. Dievo Motinos šventovėje laikė iškilmingas pamaldas. Šalia jo parapijos klebonas G. Kijauskas, o kiek toliau Vilkaviškio dekanato dekanas Vytautas Gustaitis. Iškilmingų mišių dovanas nešė Kristina Kliorytė ir Laura Rukšėnaitė. Mišioms patarnavo Andrius Dunduras.

Apatinėje nuotraukoje clevelandiečių būrelis dvasiškius iš Lietuvos sutikę Clevelando Burke aerodrome.

Vyskupas J. Žemaitis ir Vilkaviškio dekanas, būdami Clevelande, lankė visus žymesnius lietuviškus išsilaukimo centrus. Apie pusvalandį būvojo ir Dirvoje.

V. Bacevičiaus nuotr.

A. A.

VYTAUTUI JONUI MIKLIUI

mirus, tėvui VYTAUTUI ir visai jo šeimai giliausią užuojautą reiškia

Barbara ir Teodoras Blinstrubai,
Stella ir Augustas Paškoniai

Mylimam Vyru ir Tėvui

A.A. VYTAUTUI GIEDRAIČIUI

mirus, liūdesyje likusiai žmonai ANICETAI, sūnui KASTYČIUI su šeima, dukterims EGLEI ir RŪTAI su šeimomis, giliausią užuojautą reiškiamo ir kartu liūdimė.

A. ir P. Petraičiai
J. ir J. Šepikai su šeima
K. ir J. Petraičiai su šeima
R. Kronienė su dukrele

Clevelando Martyno Jankaus jūrų budžių igulos nariui

A. A.

RAIMUNDUI KLIMUI

mirus, jo tėveliui BRONIUI KLIMUI, broliams – EDVARDUI ir VIKTORUI su šeimomis reiškiamo gilią užuojautą ir kartu liūdimė

Clevelando Martyno Jankaus
Jūrų budžių igula.